

MONTESQUIEU

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ

Ελληνογράφη
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΝΑΤΛΗΣ

Μεταφραστής
ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΠΑΓΙΩΡΓΗΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΝΑΤΛΗΣ

ΤΟΜΟΣ Α'

Ερόσος εργαστήριο

Ιπποκράτεος 31, 106 80 Αθήνα

Tel 36 20 944, 36 21 198

Fax 36 05 910

eCrosis Publishers

Ippokratis 31, 106 80 Athens

Tel 36 20 944, 36 21 198

Fax 36 05 910

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, τ.α. 47

Μοντεσκιέ, *Τὸ πνεῦμα τῶν νόμων*
Montesquieu, *De l'esprit des lois*

τετρατόμη, Αυγούστη 1994

Τοι μετάφραση στα ελληνικά, όπως τε γιατίτο, έγινε από Κωνσταντίνο
Παπαγιώργη και Παναγιώτη Κουδούρη.

Το έξιστον σχέδιο είναι Μάιος Ταξίδην.
Την εκδόση την πέρασαν επίσης οι Παπαγιώργης

Παπαγιώργης Γενεύη 1748

© 1994, 'Ερόσος εργαστήριο γιά την ελληνική γλώσσα σε δύο τόνους

(ISBN [set] 960-235-561-3
(ISBN [vol. 1] 960-235-561-1

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Αύγουστος 1994

ΠΡΩΤΟ ΒΙΒΛΙΟ:
ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

I. Οἱ νόμοι στὴν σέσαν των μὲ τὰ διάφορα δῆται

Οι νόμοι, στὴν πολὺ εἰρετὴ τῶν σημασίᾳ, εἴναι χαρακτήρες σχέσεις ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὴ φύση τῶν προγενέων καὶ ὅτι αὐτὴ τὴν ἔννοιαν
δῆται διὰ τὴν τοὺς νόμους τους. Ἡ θεότητας ἐξει: τοὺς νόμους
τῆς, ἡ θεοῦ κύριος ἐξει τοὺς νόμους τους, οἱ ἀνθράπεις ἀπὸ τῶν
διδυμοτοῦ δικαιοιες ἔχουν τοὺς νόμους τους, τὰ δῶντα ἔχουν τοὺς νόμους
τους, ἡ διδυμοτοῦ ἔχει τοὺς νόμους του.

Ἐπίσηνα: ποὺ εἴναι δὲ μαζὶ τοῦτον εἰρεμένη γέννησις ὅτα, δοσ
βιβλίους μέσα στὸν κόσμον, εἴπειν εὐτὸν μεγάλῳ παραληγμῷ; πόρχο
ἡτέρην μεγαλύτερος παραληγμῷ ἀπὸ μὲ τοῦτον εἰρεμένη ποὺ
θὰ εἴη γεννήσις: νοήματα δοτοῦ;

Συνεπός ὑπάρχει ἔνας ὀρθότονος λόγος οἱ νόμοι εἶναι οἱ σχέσεις
ἀνθρώπων σὲ κάτιον καὶ σὲ διάφορα δινεα καθὼς οἱ σχέσεις αὐτῶν
τῶν διαφόρων δινεων μεταξὺ τους.

Ο Θεὸς σημεῖεται μὲ τὸ σύμπλεγμα τὸ δημιουργητικόν καὶ συντηρητικόν
οἱ νόμοι σύμφωνα μὲ τοὺς δημόσους τὸ δημιουργητικὸν ἔνεντον σύμ-
πλεγματικὸν διόποιον τὸ συντηρητικόν. Ενεργεῖ σύμφωνα μὲ πότον τὸν
κακόν, ἐπειδὴ τοὺς γνωρίζει τοὺς γνωρίζει τοὺς ἔφεντες
τοὺς ἔφεντες ἐπειδὴ σημεῖονται μὲ τὴ σοφία του καὶ τὴ δύναμι του.

Ἐργονταν δινεων δινεων κύριος, μορφωτοπλένος ἀπὸ τὴν κίνηση
τῆς Δύνης καὶ στροφημένος δικαιοιες, μορφωτοπλένος ἀπὸ τὴν κίνηση του

α. Ο νόμος, λέει: ή Ποιοτικός, είναι ο βασικός θερέτρος καὶ μήνιστρον.
Στὴν πραγματείαν Πρᾶς ἡγεμόνας μαρτύρειν; Ἡθικά, 780C.

πρέστι: νά ἀπακούουν σὲ ἀμετάβλητους νόμους καὶ δὲ μαρτυροῦσιν
νά φανταστῆραι εἶναι δῆλο κόσμος, χώρας οὐδὲ σταθερούς κανόνες,
τὸν αἰλίων θὰ καταστρέψουν.

Ἐπει τὸ δημογράχα, ποὺ φωνεῖται νά εἶναι καθαρετή πόλη,
προποθέται κανόνες ἔξτρου ἀμετάβλητους μὲ τὴν ειμαρμένη τῶν
ἀδίστων. Θέτε τὸν παράκλητον νά πομπεῖ ὅτι ὁ δημογράχος θὰ μποροῦσε
νά κατεργάψει τὸν κόσμον γύρις εὐρως τοὺς κανόνες. Υιαὶ οἱ κόσμος
δὲ δέ διηρήγει δῆλος καὶ τούς.

Ἄστοι οἱ κανόνες εἴναι στέστη σταθερὰ καθαρούτων. Ανάφεσα σὲ
δύο κινούμενα τῷ δικτύῳ τὸ δέσμος οἰκήσεις ἀρκεῖσιν, αὐτὸν διανοι-
τει καὶ γένονται σύμφωνα μὲ τὶς σήματα: τῆς μάζας μὲ τὴν ταλάντη-
τον καὶ τοικιδοτρόπια εἶναι δρομομαρτυρία, καθὼς μεταβολὴ σταθερ-
τρά.

Τὸ ἐπιμέρους καθηκόντα μπορεῖ νά γίγνεται νά γίγνεται νά γίγνεται
γίγνεται φραγίζειν ἕργου δύος καὶ νόμους τοὺς δύον δέκουν φραγίζει. Προτοῦ
ἄκομα ὑπάρχουν νοήματα δύο, αὐτὰ τὸν δικτύῳ συνεπῶς εὖτε
διατεταρτεῖσαν, καὶ κατὰ συντεταγμένη διατεταγμένη. Προτοῦ δέκα
γίγνεται φραγίζειν, διατεταγμένη διατεταγμένη. Τὸ νά πομπεῖ
ὅτι δίκαιο καὶ δίκαιο εἶναι μόνο ὅτι ἡ κατάσταση ή ἀπαγορεύειν οἱ
θετικοὶ νόμοι, εἴναι σὲ νά λέπε δύο πρετοῦ λαρυγγοῦς εἶναι κόσμος δῆλος
οἱ ἀκτίνες δύον δέκαν ισομήρεις.

Συνεπῶς πρέπει νά παραδογήσῃσει σύγχρονος εὐθυδικίας προγενέ-
στηρες ἀπὸ τὸν θετικὸν νόμον τοῦ τε ἐγκληδόρια: δύος, γη παράδει-
μα, ἀν ἐποθίστουσας ὃν ἡπερβολὴν ἀνθρώπων κανονίσαντες, θέτε τὸν δι-
καστικὸν νά συμμορφωθοῦσε μὲ τοὺς νόμους τοὺς τὸν ἡπερβολὴν νοήματα
δύον τοὺς εἶχον δεσμεῖσαν εἰρετοῖς πέρα κάποιο δῆλο δι, οὐ διπέτε
νά αισθάνονται εὐγενεμορφών ἣν εἶναι νοήματα δὲν εἶχε γενιστεῖ: εἴναι
νοήματα δι, τὸ τελευταῖο δὲ ἀπετει νά παραμενεῖ στὴν ἡλέκτρην
δύον βισινάτων τὸ γενετής εἶναι νοήματα δι, ἀν ἐθηκεῖται δῆλο
νοήματα δι, δεῖται νά μεταστεῖ τὴν θέσην διεύθυνται δὲ δίπτε καὶ δέκα.
'Ἄλλα δὲ πορτοῦ κόσμος ποὺ διέρχεται ἀπὸ τὸ νά καθερωτὸν ἔξτρον
καὶ δὲ τὸν φυσικὸν κόσμον. Γιατὶ μολονότε οἱ πρόστοις γίγνεται καὶ γίγνεται
νόμους, ἀπὸ τὴ φυσικὴν τοὺς ἀμεταβλητούς, ματῶνται δὲ τοὺς κακολογεῖ-
στοις τοὺς δύον δι φυσικὸς κόσμος δικαστεῖται τοὺς δικαίους τούς. Η αἵτι-
τον δὲ τὰ ἐπιμέρους νοήματα δύτα περιορίζονται ἀπὸ τὴ γίγνε-
ται, καὶ κατὰ συνέπεια ὑποκείτονται τὸ λόγον καὶ, ἀπὸ μὲν δῆλοι

πλευρά, εἴναι στὴ φύση τοὺς νά ἐνεργοῦν ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Συνεπῶς δὲν
ἰκόλοισθον σταθερὰ τοὺς ἀρκτήρους νόμους τοὺς ἀκόμα καὶ δῆλος
τὰ δῆλα πριάγματα δὲν τοὺς ἀκόλουθον πάντα.

Δέ τοι γνωρίζουμε δὲν τὰ δῆλα κατεργάντα μὲτρα τὸν γενεκόδης νό-
μος τῆς κληροτερίας η ἀπὸ μὲν θιατερή κληροτερία. Όπως καὶ νά εἶναι,
πάντων, δὲν γίγνεται μὲ τὸν Θεό στέλεχος ποὺ ἐνδιδούσεται ἀπὸ τὸν οὐρανό
δῆλο κόσμο καὶ τὸ συνισθήμα δὲν τοὺς λαρυγγούτα καὶ στὴ στέλε-
χος γέγονται μεταξύ τους η μὲ δῆλα ἐπιμέρους δύτα η μὲ τὸν επιτά-
τον.

Χάρη στὴν διέξη τῆς δίκαιης συντροφῆς τὸ δικαίατρο εἴναι τοὺς καὶ
γίγνεται στὴν θίασον διέξη συντροφῶν τὸ εῖδος τούς. Βέργου φυτεκόδης νό-
μος, ἀπειδὴ εἰστε. Βερμένα μὲ τὸ συνισθήμα δὲν γίγνεται δῆλον θετοῦς
νόμους, ἀπειδὴ δῆλον δὲν εἶναι ἐναρένα μὲ τὴ γήιση. Βερούτος δὲν
γίγνεται δέντρον παρατελλόγντα τοὺς φυτεκόδης τοὺς νόμους τὰ φύτα, στα-
δίους δέντρους απειδὴ εἰστε γίγνεται μὲ τὴ γήιση, οὗτε συνασθητικής, τοὺς ἀκόμου-
τον πόλι ποτέ.

Τὰ δῆλα δὲν γίγνεται τὰ διάδειπνα πλευρακτήματα τοὺς γίγνεται ἐμπο-
λέγουν δύος δῆλων, ποὺ σὲ μᾶς λεγόντων. Δέν γίγνεται τὰ διάδειπνα μάς,
δῆλος δὲν γίγνεται καὶ τοὺς φύρους μάς: γήιση κατα: δύος καὶ δύοις τὸν
διατέτο, δῆλος γήισης νά τοι, γη παράδεισον τὰ περιστέτερα μάλιστα συ-
προλιγτα καθάπερα ἀπὸ τὸ δέκα, καὶ δὲν εἶναι τόσο κακὴ γήιση, τῶν
παθῶν τούς.

Ο διάθρωτος, δις φυσικὸς δι, ειδιφεράτος, δύος καὶ τὰ δῆλα σύμφωνα
τα, ἀπὸ ἀμεταβλητούς νόμους. 'Οι νοήματα δι, παραβολές: ἀκατά-
παντα τοὺς νόμους ποὺ γίγνεται οἱ Θεός καὶ μετοχήσιται
δύον θεατήσεις οἱ θίασοι. Πρέπει νά αισθανθετητεῖς τι τυρούτος
εἶναι δι περιφρούτων ὑπέρεξαν στὴν γήιση καὶ στὸ λόγο, δύος
δύος οἱ πεπερασμένες δικαιοίες τις δύονοις γήισεσι του, τὶς γήισεις
αἵτιτον. 'Οι αισθητὸι δημογράχοις ἀποδοκιμάσται αἱ μάζα πάθη.
Τὸν τέτοιο τού θα μποροῦσε αὐτὰ πάσα στὴ γήιση νά ληφθούνται τὸν
δημογράχο του οἱ Θεοί τὸ καλεσμένο πάθη: κοπτά του μὲ τὸν νόμον
τὴς δημογράχου. Είναι τίττο τὸ θὰ μποροῦσε, καὶ τὰς στήγην, νά
ληφθούνται: τὸν ἐπιτό του οἱ φύλακοι τοὺς ἀπεστράτευτα τὴν προσογή
μὲ τὸν νόμον τῆς γήισης. Είναι τηλεστό νά τὰ δέντρα στή-

KELLY KELL / 2004 ADULTS' VIEWS

II. Νόμοι της φύσης

Ἵπη αὐτὸν δοὺς ποτε τοὺς νόμους εἰναι φέρει. τοῖς φύσει, που δοκεῖ Κονταί τετραήδη ἀνεργέτων ἀποκλινοῦσιν τὰ δέντρα τὴν στραγγορρήσην τοῦ εἴδη μαρτινοῦ. Ταῦτα τοῖς γραμμάτοις δοθήκαν, πρίν ταῦθα φυγαδῶν τοῦτο μὲν διῆργατο πρὸς όποια τὴν ἐγκαθίδρυσην τὰς καταστάσεις. Οὐ νόμοι τῆς φύσης θα εἶναι ἔργανοι, που θα δεχόταν ἡ ἀνθρώπος σὴ μάκρης κατάσταση.

Ο νομός που εντυπωνύμως μάστι μας την θεά της δρακόντειρας και
έτοι μάς δίδει την πρώτη αύτρια, είναι ο πρώτος άπο τοίς φωναρίσκοι με
μονες δύο προς την σπειροδοτήτα, δίκαιος δὲν είναι καὶ ο πρώτος μέσαν
στη σειρά αὐτῶν τῶν νόμων. 'Ο ξύθεματος στὴ φυσικὴ κατάσταση
πα τοῦ δὲ εἴη τὴν λεκυντῆτα υἱὸν γνωρίσει πορί δὲ εἶχε γνωρίσει
στὴν κατοχῇ του. Εἶναι εὔρες δὲν οι πρότερες ιδίες του διόλου δέν δὲν
ἔχουν διεγράφεις. Ή ακριβέστερα την προσήγορο του είναι του πρώτου
νά γνωρίζει την προβλεψην του. 'Ενας τέτοιος γνήσιως ἀρχική¹
τὰ δικαιούχων της άδυτος του ή δελτία του δὲ ήταν μετάριχος,
δὲν πάνω τε κανένα έκουψε χρεία μετεπρεπῶν άνωδελτών. Τιμήσιον α-
λήγριον ποτὲ βρέθηκε μέσα στα δάση, καὶ διὰ τοὺς κάκωσιν νόη τρέμει,
οὐα τοὺς τρέπουν ατε πάρη.

λαχανάριαν ο παρόντας μετεπέβη στον τόπο της γέννησης των θεών, Συνεπώς αι διδύμων δέν έγραψαν ότι ἐπειδόμενοι στούς θύλους και ή εἰσῆργαν τὰ ξύλα ο πρώτος φρεσκά

Η επιφύτωση που προσέβαλε στην Hobbes από τη στοιχεία δυνάμεων, δράσης καθών και καθυπερτονότητών της μετατρέψατε διά, διετί στην περίπτωση λογική. Η θεία της εξουσίας και της κυριαρχίας είναι: τόσο σύνθετη και έξορτηται

Μόνις εἰς οὐδεποτέ βρεθεῖσιν στις κανωπίαι. Σχετικά τοῦ αυτοκινήσιμου πλοίου τούτου η ισοτάξη τους θεωρεῖται μεταξύ τους παλαιά και νέα πλέοντες αρχέτυποι.

α. Μαργαρέτα ο Σύζυγος που δηλώνει στα δύο του "Ανωμάτων" και δύο στην 'Αγγλική εκκλησία της Γερμανίας.

από τας αλλες πολεις, ουτε η πρωτη ιστορικη που θα είχε ο ανθρωπος
δεν μπορει να γραψει αυτη.

Ού Hobbes πορέα; * οὐδὲ ἀνθρώποι δέν βίβονται εἰς φίλοις οὐδεὶς γὰρ νόμος αὐτοῖς. Καν τὸ στίγμα τοῦ; 'Αλλὰ Εἰς περὶ: ἀπεχθῆτο δὲ ὑπερβούμε τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὸν δόκον ἀπὸ τῷ ἐγκυρωθεῖσθαι τὸν κοινωνὸν καὶ τὸν μόνον μετ' ἡ τὴν ἐγκυρωθεῖσθαι μηροῖ νά τοὺς συμβεῖ καὶ τοὺς δόλει νά δηλουνταί τὸν γὰρ νά επιτίθονται τὸν στόν Δόλο καὶ γάρ νά ἀπεργονταί τὸν ταυτό τους.

Kοντά στην συνειδήσθηση τῆς ἀληθεύτης του ὁ διάφορος εἶπε καὶ τῇ συνειδήσθηση τῶν συντρόφων του. 'Ἐτοι δέ τοι φαντάσομε νόμος οὐδὲ ήταν εκεῖνος ποτέ. Οὐ τὸν παρορθόντας νά ἀναντίτησῃ τῷ τρόφῳ του.

Εἶτα δέ: οὐδέποτε ἔκειν τοὺς ἀνθρώπους νά τρέπονται σε φορῇ; Καὶ λέπε τὸ στρατιωτικόν τοῦ φέρειν τοὺς ἀνθρώπους σε δίκαιος τοὺς ἀνθρώπους τοὺς συμπατρίτερούς του. 'Ἄλλοτε στὸ θέατρον δὲ τοὺς ἀδόποδους καὶ τὴν φύσην ποιεῖσθαι στὸν πληρακτόν τοῦ τρόπονδες, ζεῖσθαι. 'Επιτίθεν, η γαρ-
τελα ποὺ τὸ δόν φέρει, ποιοῦν τὸ ένα στὸ δέλο κάρη τῆς διαφορᾶς τοὺς δέλα μεγάλωντες αὐτή τὴν φύσην καὶ τὴν φύσην της καρδιάς, ποιο ἀπομί-

Πίστη σέπο το σπανιότερη, ότι ουτό είναι κάτιον με τον παραπομπή
κατορθώσουν δεξάμενα να αποκερδίσουν γνώσεις ήτηται έχοντας ήτηται
δεσμό πού επερρόπιτη τη δύνα της. Συνεπώς έχουν γίνει νέοι ελληνο-
γείαν νέοι αριζόνων, και η επιθετική νέα γένεση σε κονταρίτες είναι δυνα-
τέραποτε φρεσκάς νόμος.

αὐτὸν προκαλεῖ κατάστασην πολέμου μεταξὺ ἑθνῶν. Τὰ δύοτα γένοι
σὲ καθε κονιώνα ἀργίζουν νὴ γένθισιν τὴ διναρμῇ τους. Κύρων νὴ
στρατὸν πρὸς δεξιός τους τὰ κύπεια πλεονεκτήματα αυτῆς τῆς κο-
νιώνας αὐτὸν προκαλεῖ μεταξὺ τους κατάστασην πολέμου.

Ἄγε τὸ δύο εἰδὸς πολέμου αἴσθειν στὴν ἐγκατάληψη τῶν νόμων
ἀναγένεστα επούς ἀνθρώπους. Οἱ κατάστασις ἡδὲ τέος μεγάλου πλεον-
ετοῦ ποὺ ἀναγκαστικά φύεται διαφορετικοῖς λαοῖς, ἔχον νόμους
ἀναγερόμενους στὴ σχέση αὐτῶν τῶν λαῶν μεταξὺ τους, καὶ τὸ εἶναι
τὸ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ. Επειδὴ πόλεις τοῖς σὲ μία κονιώνα τοὺς πρέπει
νὰ διατηρήσῃς ἔχον νόμους ἀναγερόμενους στὴ σχέση δύον κατερ-
νούν μὲ δύον κατερνόντας αὐτὸν τὸ ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΙΚΑΙΟ. Αὐτό-
μα ἔχουν νόμους κατερέμενους στὴν ἀμοιβαία σχέση δύον τῶν πο-
λεῶν μητὸς εἰς τὸ ΛΑΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ.

Τὸ δεῖνος δίκαιο θαλλεῖται ἐν φύεσι την ἀρχὴ διτὶ τὰ διάφορα
ἔθνη δημιύον νὰ κάνουν σὲ περιόδο εἰρήνης τὸ μέγιστο δικαῖον καλέ-
χει, σὲ περίοδο πολέμου τὸ ἡλέκτο δικαῖο τοῦ κακοῦ, καὶ τὸ μέγιστο
κακοῦ τὸ δικαῖον τοῦ κακοῦ.

Συντέτοι τοῦ πολέμου τοῦτο ἡ νίκη ποτὲ τῆς οἰκείας, ἡ κατάκτη-
σηι σκοτεῖς τῆς κατακτητοῦ, ἡ διατηρήση. Αὐτὸς εἰτὴ τὴν ἀρχὴν κα-
κοῦ τὴν προγράμματον δημιύον νὰ συναγθῶν δύον οἱ νόμοι, δύοι
δικαῖοιον τὸ δικαῖον δίκαιο.

Όλα τὰ δύο τούς διεθνεῖς δίκαια, δικαιαστικαὶ οἱ Πρεσβεῖοι ἔχουν,
καὶ ἀς τροπεις τοὺς αἰχμαλώτους τους. Αποστέλλουν καὶ δεχονται
προσβείς γνωρίζουν τὰ δικαιάμετα τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης;
τὸ κακόν εἶναι δὲ τοῦτο τὸ δικαῖον δίκαιο δὲ διεκδικεῖται στὶς ἁγρι-
νές ἀρχές.

Πίπει ἀπὸ τὸ διεθνές δίκαιο ποὺ ἀφορᾷ δικαῖο τὸς κονιώνες, ὑπόρ-
χει γὰρ τὴν καθειά τους δικαῖον δίκαιο. Μιὰ κονιώνα δὲν θά-
μπορεῖσθαι νὰ ἴστριπεται λαοὶς κατέρρεστοι. Η συνίστωσι δύον τῶν
επιμέρους πολιτικῶν δικαιώματων, λέει ποὺ δέθη ἐν Gravina, * ἀποτελεῖ
δὲ τὸ αποκαλούμενο ΠΟΛΙΤΕΑ.

Η γενικὴ ἔξουσία μπορεῖ νὰ δοθῇ στὰ χέρια μένο τοὺς ἢ στὰ
χέρια περισσότερων. Ορισμένοι στέφτηκαν δὲν, ἀλλοὶ ἢ φύση, ἔχει-

τὴν καθειά τους, τὸν πατρικὸν ἔξουσιον, ἢ καθέργησην τοῦ ἑνὸς εἶναι, ἢ
πλέον σύμφωνη μὲ τὴ φύση. Άλλο τὸ παράδειγμα τῆς πατρικῆς
ἰξιγνεῖται δὲν ἀποδέκεται τίποτα. Γιατὶ, ἢν τὸ έξουσια τοῦ πατέρα
συστέγεται μὲ τὴν κατέβαση τοῦ ἑνὸς, μετὰ ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ
πατέρα ἢ έξουσια τῶν διδελφῶν θ., μετὰ ἀπὸ τὸν θάνατο τῶν διδελ-
φῶν, ἐκεῖνη τῶν πρωτεύειδες πρεσβεῖς μὲ τὴν κατέβαση τῶν
πολλῶν. Η πολιτικὴ ἔξουσια περιλαμβάνει ἀναγκαστικά τὴ συν-
νοή πολλῶν σύμμορτῶν.

Εἶναι προνικότερο νὰ πούμε διτὶ τὸ πόλιον δύρινο μὲ τὴ φύση
πολίτευμα εἶναι ἀκεῖνο τοῦ δικοῖον ἡ θεοσυνητοῦ πρεσβεῖαν κακού-
τερη μὲ τὴν θεοσυνετοῦ τοῦ λαοῦ γὰρ τὸν ἄποτο ἐγκαθιδρύει.
Οι ἐπιμέρους δικαιώματα δὲν μποροῦν νὰ συνεγνωμένη γεγοὺς νὰ συνε-
νθῶν διας οἱ βουλήσεις. Η συνέντεση αὐτῶν τῶν βουλήσεων, ἡ οἱ-
ποδὸς ὄρβα καὶ πάλι ὁ Gavini, εἶναι δὲ μάρτυρες ΛΑΤΙΚΗ ΟΡ-
ΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ.

Ο νόμος τὸν γένει εἶναι ἡ καθειά των Λάγρων, καθεστων κατεργατῶν
δικοῖον λαοὺς τὴν γῆν καὶ οἱ πολίτευμα καὶ δοτοῦσιν νόμοι κακές
θύμους δημιύον νὰ είναι οἱ διατηρητές περιπτώσεις, στοις ὅποις
κεφαλοδέσποτοι εἰτὲ δὲ ὁ ἀνθρώπινος Λέγος.

Ορισθεῖσαν νὰ προστάθουν τέσσαρα πολλὰ στοῖν λαοῖς, γιὰ τὸ δικότο
ἔχουν, δύοτε θὲ εἶναι πολλὰ μεγάλη σύμπτωση ἢν οἱ νόμοι τοῦ ἑνὸς
θύμους ταυρόκουν σὲ τὸν ἀλλο.

Πρέπει νὰ κατερέμενει: στὴν φύση καὶ στὴν θεμελιώδη ἀρχὴ τὴν
καρέκλανδη: τοῦτο τὸ δικαῖον δίκαιο δὲ διεκδικεῖται στὶς ἁγρι-
νές ἀρχές.

Πίπει ἀπὸ τὸ διεθνές δίκαιο ποὺ ἀφορᾷ δικαῖο τὸς κονιώνες, ὑπόρ-
χει γὰρ τὴν καθειά τους δικαῖον δίκαιο. Μιὰ κονιώνα δὲν θά-
μπορεῖσθαι νὰ ἴστριπεται λαοὶς κατέρρεστοι. Η συνίστωσι δύον τῶν
επιμέρους πολιτικῶν δικαιώματων, λέει ποὺ δέθη ἐν Gravina, * ἀποτελεῖ
δὲ τὸ αποκαλούμενο ΠΟΛΙΤΕΑ.

Ορισμένοι νὰ στεγάζουνται μὲ τὴν φυσική καταστάση, τῆς χαράς, μὲ
τὸν καλό, θερινὸς ἢ ξεναριατικοῦ καταστάσης μὲ τὴν ποιότητα τοῦ ζεύπερου, τὴν
κατάσταση του, τὴν εκτασή του, μὲ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς τῶν λαῶν, τὴν
εἶναι γενική, καὶ κανονική εἶναι βασικόν, δημιούργον νὰ διεπέργεται στὸ
βαθμὸν θεούσεως ποὺ μπορεῖ νὰ διέπει τὸ πολίτευμα στὴ θρησκεία
τῶν κατοίκων, στὶς καθολικὲς τους, στὰ πολλοὺς τους, στὸν ἀριθμὸν τους,
στὸ ἀμερικό τους, στὰ ιηδοῖ τους, στὸν τρόπον τους. Τοῦ τέλειον
νομοθέτη, μὲ τὴν τάξην τῶν προνικών τῶν, μὲ τὴν ακούση τοῦ

* Origine τοῦ εἰδής, II, 18].

ἐνεκθίδριαι. Οἱ νόμοι πρέπει νὰ ἔξταχτοιν ἀπὸ διες κυρίς τὶς
πλευρίς.

Αὐτὸς ἐπιγειρῶν νὰ κάνω σὲ τοῦτο τὸ βιβλίον. Θὰ εἴτε καστονίας
πλεις τὶς σύζησες στὸ σύνοιδα τους ἀπορίζουν διτι διευκόπους
ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΝ.

Δὲν διαχώριστα διδύλιο τοὺς πολιτευοὺς ἀπὸ τοὺς ἀστυνομοὺς νό-
μους γιατὶ, καθὼς δέν καταπλόκων μὲ νόμους, ἀλλὰ μὲ τὴ πνεῦμα
τῶν νόμων, καὶ καθὼς αὐτὸ τὸ πνεῦμα συνέβασται στὶς διάφορες
σήσεις ποὺ οἱ νόμοι: μπορεῖ νὰ ξέρουν μὲ τὰ διάφορα πράγματα,
ὅπειλαν νὰ ἀκολουθήσουν ὅτι τόσο τὴ φωνὴ τάχη τῶν νόμων, δέοντα
φωναὶ τάχη κινῶν τῶν στέσεων καὶ αἰτῶν τῶν πράγμάτων.

Ἄργυρά δὲ εἴτε καστονίας τὶς σύζησες ποὺ δέουν οἱ νόμοι μὲ τὴ φύση καὶ
μὲ τὴ δύρη τοῦ καθῆ πολιτεύματος· καὶ, καθὼς αὐτὸ τὴ δύρη, ἀπὸ
πάνω στοὺς νόμους τὴν ἀντανακλητὴν, θὰ καταγίνεται νὰ τὴν
γνωρίσουν καλές καταχρήσεις νὰ τὴν ἀντανακλητήν, θὰ δούμε τίτανες νὰ
ἀπορρίψουν οἱ νόμοι διὸν αὐτὴν τὴν δύρην σὰ νὰ εἶναι ἡ πνεῦμα τοὺς
Συνακόλουθοι δὲ περίσσω στὶς μᾶλις σήσεις, που φαντάζεται νὰ εἶναι
πό μερούς.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΒΙΒΛΙΟ: ΝΟΜΟΙ ΠΟΥ ΑΠΟΡΡΕΟΥΝ ΑΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

I. Γιά τὴ φύση τῶν πρῶτων διαφορετικῶν πολιτευμάτων

Τριάρχους τίτλων πολιτευμάτων ἡ ΑΒΑΣΙΛΕΥΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑ-
ΤΙΑ, τὸ ΜΟΝΑΡΧΙΚΟ καὶ τὸ ΔΕΣΠΟΤΙΚΟ. Γιά νὰ ἀντικαλύψουν τὴ
φύση τοὺς, ἀρκαὶ τίτλοι τοῦ ἔγρουν για αὐτὰ οἱ λγότεροι πεπλεθυμ-
ψον δύσποτε. Προστολέται τρεῖς ὄρισμοις ἡ μετάλλου τὴν γεγονότα:
ἀγρούστηρος δημοκρατικού πολιτευμάτου εἴναι ὅτις σὺ σό-
ματος ή μόνον δινε μέρος τοῦ λαοῦ ἔχει τὴν κυριαρχίαν ἀξιοποίησε,
καθεστωμένους ἀπενεγνήτας, στὸ διεποτοῦ δικαίου καὶ μόνον ἀνθρωπος,
χαρίς νόμου καὶ χαρίς κανόνα, δηλαὶ τὰ πάντα κατά τὴ βούλη σοῦ του
καὶ τὶς ιδιοτροπίες του.

Ἔτοι τὶ διαριζόντων θέματα ἀπὸ κινήτῃ τὴ φύση, καὶ κατὰ συνέπεια τίτανες οἱ
νόμοι παγκάρδουν θέματα ἀπὸ κινήτῃ τὴ φύση, καὶ κατὰ συνέπεια τίτανες οἱ
πρῶτοι θεμελιώδεις νόμοι.

II. Γιά τὸ [ἀβασιλευτὸ] δημοκρατικὸ πολιτευματικὸ τοὺς νόμους ποὺ στεταύσανται μὲ τὴ δημοκρατία

Οταν στὸ [ἀβασιλευτὸ] δημοκρατικὸ πολιτευματικὸ τοὺς νόμους
ἔχει τὴν κυριαρχίαν ἔχει αυτοῖς, ἔχουν δημοκρατία. Όταν ἡ κυριαρχία
λέγονται βεβοστεῖται στὰ λέγονται εἶναι μέρους τοῦ λαοῦ, ἔχουν δημοκρα-
τία.

Στὴ δημοκρατία ὁ λαός, ἀπὸ δημοσιένες πληυρές, εἴναι: μενάρης
καὶ ἀπὸ δημοσιένες δήλοις εἴναι: ιτήρως.

Ο Λύκηνος λέει ότι, σε στρατιώτη Αθηναία επειδή τους αναχαίτυνστε και συνέλασαν τους ίδιους πυροβολούντας με βάλιτο. Κι αὐτό γιατί σπερταρίζονται τέ δυσλόγια της κυριολεξίας.

Είναι ουσίας να καθορίζεται ο ρυθμός των πολιτών που θα φέρουν
και να διπλασιώνεται συνεδρίαση επελέκτων, μπορεί να άγριοισμένοι
δύναμεις διαβάσουν τη μόνη έννοια μέρος του. Στην Αλεξανδρίανη Χριστιανού-
την δεν ήταν γνωστές πολιτείες. Στην Ρώμη που γεννήθηκε μετέτοιν
φράσε: στο βαρύλεπτο στην Ρώμη πολιτείαν η δουκάτη: διανοιώ-
τοις κληρονομιών της τιμής στην Ρώμη πολιτείαν είχε δημιου-
ρισθεί τοπικής της έξου στο τα τείχη της και διέτελε είχε δηλι-
τρού Τρακτα και ένα μέρος των κληρονομιών στα τα τιμής της, διανοιώ-
δρουσανται από την άριθμός των αριθμών που ήταν της μεγάλης αιώνας
της καταπορροφής της.

Ο λαός που κατέβη την κυριαρχία ελλογών σφράξει να πράξει αριστερή δράση μπορεί να πράξει δρόσος καθ διπ. δύο μπορεί να πράξει δρόσο, πρέπει να το πράξει μέσω των δρόσων του.

Οι αρχοντες του δευ του ανθρωπου της δευ του ανθρωπουντι συνε-
κως ειναι θεμελιωδης αρχη χωρου της πολιτειας και θεωρεται δι-
καιος των ιερωντες του, δηλαδι τους λατρουργοντας του.

"Όντος οι πολεμεῖς, καὶ μάλιστα περιπολεῖπον αὐτὸν τὴν
διάβροχην, νὰ διευθύνονται ἀπὸ τὴν συγβούλου ἡμία γερουσία. Αἵτις γένος
νὰ τὴν διευθύνεται, πρέπει νὰ ταχθεῖται τὸ μέλος, τὰς εἰς τὰ
ἔκθετα: ὁ Φίλιππος, δικιαζόμενος στὴν Αθήνα, τίτλο μέστου κακοποίου τοῦ

x. *Journal of the American Mathematical Society* 17 (2004) 181–

B. B. *Considérations sur les causes de la grandeur des Romains et de leur décadence*, sept. IX.

τοῦ οὐει: Αναθέσαι τὴν ἐκδοχήν, δύναται συνέβασις στὴν Ρώμην σὲ ὄργανον
νέας περιφέρειας.

Ο λαός εκέλευται μὲ τρόπο ἀξιοθέαστο ἔκπληκτο, στοὺς ὄποιους
δρεῖται νῦν ἡ πύριστανετή κατούμενη τῆς ἁζουσιάς του. Η ἀποφασί-
ται καθορίζεται ἀποκλειστικά ἀπὸ πρόμαχο τοῦ δὴ μπροσὶ νόι
ἀγροῦ καὶ ἀπὸ γεγονότων γεγονότων. Γνωρίζεται τοῦτο καλά δι' εναν-
δυθρούς πολέμου συγκριτικῶς, διὰ τοῦτος ἡ ἔκπληξ τῆς ἑταναγέ-
νεστιῶν εἶναι πολὺ διαδεδομένη πλευρῇ. Γνωρίζεται δὲ
ἐνας δινοστής εἴσοδος ακριβεστίνως, διὰ πολλούς δυνήσιμος φερόμενος ἀπό-
τελεσθεὶς τους εἰχθαστημένους μάζα του, διὰ πολὺ δὲν κατηγορήθη-
θεις για τὴν εἰσαγόραν αἵτινα αρκεῖ τοῦ νότια τοπίου. Ενώ
τυπωθήσεται ἀπὸ τὴν μεγαλοπρέπειαν τὰ πλούσια κάποιαν πεδιάδαν
κατόπιν ἡρεμεῖ για νὰ μπορεῖται νὰ διελέγεται ἔναντι ἀγρονόμον. Όπως αὐτό
εἶναι πράγματα ποὺ τὰ μαζικά εκδηλεῖται στὴν ἀρχὴ του δημο-
σίου δὲ τις είναι μονάρχεια μάζα στὸ δικτυάρο του. Άλλα δὲ μπορεῖσθαι
νὰ φέρεται πέρας μάζαν ὅπελλον, νὰ ψηφίσει τοὺς τόπους, τις εισι-
πλεῖς, τις στρατιές, νὰ ἐπωρεύεται; Οὐχ, διὸ δὲ μπορεῖσθαι.

Αὐτοῖς οἱ παρόντες για τὴν φύσιν μανοῦται τοι λαοῦ στὸν
δικαιονέ τὴν ἀτομῆν δέλι, δεν ἔχουτε παρὰ τὰ δικαιοστοῖμε τὴν
ἔξοδονθητική περὶ εὐτελετοῦν ἐπελεγοῦν ποιεῖσθαι τοι. 'Αθηναῖς
ναῖοι καὶ οἱ Ρωμαῖοι περίττω ποὺ ἐνεμόβολα δὲν θὰ τὸ ὄπεδον
με στὴν τούτη.

Πυροβολεῖσθαι δὲν στὴν Ράμη, μολονότι ὁ λόδος κατέβατος τὸ δικαιο-
ναμα τὰ θνατηβότες τοὺς πληρετῶν σὲ δημόσιας θλαστικής, δέν μποροῦσαν
νὰ ἀποφασίσει τὴν ἐκλογή τους καὶ μολονότι στὴν 'Αθηνα, με τὸν
νόμο τοῦ Ἀρχειοῦ, οἱ αργονετες μιαρούσσαν νὰ ἐκλεγοῦν ἵπτο δικαιο-
ναμούς τοῖς τοῦτοις, διατόποι ποτὲ δὲ συνέβη. διότις γράψατο οἱ Σπεροφόροι,
ὅτι οὐδεὶς λόδος οὐχ ἔγινεται: μηδιμάτα τοὺς μπορεῖ νὰ ἀφοροῦσσαν δικαιο-
ναμούς τοῦ συντρίπτη διέξα.

Οὐαὶ τοῖς πειράσμασιν τοῦ ποντοῦ, παντού εἰσιν αἱ μέραιαι τοῦ νῦν ἔκτελέων, διὸ εἴη τοι εὐαγγελίον, ταῦτα

τῶν θέλων, διὸ εἴηται καὶ τοῦτον τὸν αὐτοκράτορα μόνος τοῦ.
Οἱ ὑπερβόλεις πρέπει νὰ διεκπεργούνται, καὶ νὰ διεκπεργοῦνται
μὲτρόποιον πολὺ ἀργό, οὐτε ποὺ ταχύ. Άλλα δὲ λόγια εἰναι πάντα
ἢ ποὺ διατίκος ἢ ποὺ ναθρός. Κάποιες μὲτραὶ γνωμάται τέρπο-
ἀναρπίσει τὰ πάντα κατευθὺνται μὲτραὶ γλυκᾶς πέδης τοῖς
σαραντοποδοφορεῖσε.

Στόχατος κράτους διατροφῆς τὸ λόγον σὲ διερμήνειεν τάξεις. Οἱ μεγά-
λοι νομοθέτες διηγεῖται ρητού στόν τρόπο πολὺ περιναν κατὴ τὴν διαιρεσι-
καὶ ἀπὸ αὐτὸν ἐξαρτηθεῖσε πάντοτε ἢ διάρρεαι -ἢ διρροπήσεις καὶ ἡ
σαραντερία της.

Ὄραν κατερπίς τι τάξει τον ἡ Σύρης Τίμαντος διδούσθη
τὸ σενέπτι τῆς ἀριστοκρατείας. Στόν Τίμονα Αἴρων καὶ σὸν Διονίσου
τὸν Ἀλκαρχανδρεῖαν διαβάζουμε πώς ἔγινε τὸ δικαιοντα τῆς ψήφου
στοὺς ἔξικοντες πολίτες. Εἴτε δικρίστης τὸν λαὸν τῆς Ράμης σε ταξι-
τὸν ἐνεργεία τραπεζοκονταργίας ποιῶν ἀποτελεσμάτων εἴη τάξει. Το-
ποθετῶντας τοὺς πλούσιους, ἀλλὰ σε μικρότερης ἀριθμία, στις πρότες
ἔκπτωτοργίας καὶ τοὺς λιγότερο πλούσιους, ἀλλὰ σε μεγαλύτερο
ἀριθμό, στις επόμενες, ἥπερα δύο τὸ πλήθος τὴν αὐτόνοις στρίψει τελο-
τεῖς: καθὼς λοιπὸν καθὲ ἔκπτωτοργία εἴησε μόνο μὲν φυσικὸν τὸν
ψήφο τὴν καθόδηλον μάκρων οἱ περιουσιαὶ καὶ τὰ πλεονήγη παρὰ τὰ
προσωπικά.

Ο Σάντος διαβεβαίει τὸν καὶ τὴν Ἀδηλίαν, σὺ γένεσθαι τὰς εἰς. Επορθόμενος ἀπὸ τῆς πυνθήματος τῆς δημοκρατίας, πάντας κατέτη τὴν δικήν του δικτύον τὰ καθησφόρων πιστοῦ ὄφελον τὰ φρεστατά, δίκην περιεπειρώσαν καὶ ἐκλεγόντων κατ. δικαιοτάξει στις κάτιε πολιτεῖται τὴν δικαιολογία την

3. Břežn. I [xviii, 43]

e. Bull. [V], 26(9), 15 x 35

στ. BA. Considérations sur les causes de la grandeur des Romains et de leur décadence, καρ. IX, τὰ τὸ μὲν καὶ τὸ πεντηκοντατὸν Στήπου Τίτλου σταρ- πήρης καὶ στήπη [ἀστεβεντή] Διηγεύσαται.

προσεγγίζει, δημόσιαν και προστατευτικήν από την παροπατητική πολιτική της στην Ευρώπη.

卷之三

Εργασίαι για την ιστορία, μυθολογία, φύσης και αρχαιοτήτων της περιοχής.

Πάρισις για κάθετο δυνατότερη φύση της θεοποίησης, τη ψήφιση
κατέβασης από την περιοχή της ηγετομοστασίας.

Ο κακός εὐηγένειος τρόπος θελούσε που διένομος γενικός στρατηγός να αποφένει στρατιώτη μήποτε έπειτα να παρατηθεί τη

παρτίδα του.

Согодионъ въ съвѣтъ на посланици и на землището.

δια τὰ στρατιωτικά ἀγώματα καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν Υπουργῶν· ὡς
καὶ τὸν δικαιοσύνην διὰ μήρους.

Θεογονία μέσω της τρίτης νόμου και της διδασκαλίας της θεοφορίας δοκιμάζεται στην πολιτική αξιοποίηση της γνώσης της φύσης της γης.

Αλλαγή γά διαθέσεων τὰ μετονεκτήματα τῶν κλήρου δῆσε ὅτι
ἔλασσον θα τηνότε καινούργειαν συνέβαινε παραμυθισμένους, διὸ διεπει-
κερδεῖ.

λες συντοποίες προκαθημένων να δύσουν τό συγκάτιον για να κληρο-

Ούτοις τε πολὺ δράζει μὲν τόπος δίνεται τῷ φρονδέστερῳ εἴναι
έπειτα δέκατοις θύμησις τῆς δημοκρατίας. Εἶναι σπουδαῖο ζή-
τημα τὸ δέοντα εἰς αὐτορροφήσεις γνωσταὶ φυσικὴ ἡ μετατάξις. Ο Κυζέρων
γράφει δὲ τοιούτοις κατεύθυνται μυστικαὶ τοῦ φροντορίας στὴν
τεκεύτηκτην λύραν τῆς ρουμανικῆς δημοκρατίας ὑπῆρχεν διὰ τὸ εἰ-
μεγάλως αἵτια τῆς πατώσης της. Καθός αὐτὸς ἐφαρμόζεται πολλοὶ αρχε-
ποιοι στις διάφορες δημοκρατίες, ιδού, κατ' ἴμε, τι πρέπει νὰ ονειρο-
με.

Αναρριχώντας, σταύρος λαὸς δίνει τὴν εὐ-μηγγόρασθ-ου, οὐ πηροδοτήσει πρέπει νὰ εἴναι δράματος· καὶ κυρὸς δράματος δεῖται νὰ δειπνοφέλεις διεπει-κάδην νέας της δημοκρατίας. Ο φραγὸς λαὸς πρέπει νὰ διαρρέ-

σοζορίτικα δραμάτων προσώπων. "Βέτο, σήμοροισχε δημοσεια,
δέ τε εκαμεν τις φημοροίς μαστικές, κατέστρεψεν τη πόλην. Βέτο
ήραν πλέον θύματα τη δικρατίου την οποία δήλω τον τραφεσ στόν
γραμμ. Άλλα δέ τε σὲ μιὰ αριστοκρατικ φρίξη τὸ σῶμα τῶν
εὐενῶν ἵ τε μιὰ δημοκρατικὴ γερουσία," οἱ προφοραὶ δὲ πρέπει
να εἴναι ποστρηματικές, προστιθέμεναι τῷ τοῦ προβόλου εἴτε να πρέ-
πει θούμοιν οι ἀρσεῖς.
Η ἀρχή εἰναι ἐπικαρδιῶντι σὲ μιὰ γερουσία εἶναι ἀποκαλύπτει, το
ζεν σῶμα εὐενῶν, δὲν εἴναι δῆμος τοῦ τοῦ λαοῦ, τοῦ τοῦ πόλεως εὐεν-
τοῦ πολιτισμού. Στὰ κράτη δέποι δὲν μετέπει διόλοι στὴν δημοκράτη-
νην θὲ τελευταστεῖ τὰ διαν γήθοτοι δόποι δὲ εἴκεν καὶ γιὰ τὰς

III. *Nano-/Subnanoscale* *and* *ultrafine* *dispersions*

De legibus, §32. 1 καὶ ΗΙ [33-40].

χ. Οργανώσου περιοχή νέας. "Είναι σε κάθε μάλιστα δύο περιοχές την πρότασή μου Α, τοις σημείωσις αντίστοιχη και το δύο πέμπτη θέση ζει εδώ R, του σημείουνται όλη τοπος.

φωτογραφίες των Αρχαιολόγων για την εποχή της Επανάστασης στην Αυλακώπεια, καθώς και την παραδοσιακή αρχιτεκτονική της.

ξ. Βα. Διονίσεος 'Αλεξανδρείας [Ρωμαϊκή αρχαιολογία], βιβλ. IV [80,2, 74,2] και §25, IX [37,2].

κρατεῖ μόνο στὸν σῶμα τῶν εἰλιγένων, καὶ δὲ διὰδεῖ δὴ εἶναι τὸ πότα.
Θά ἡταν μέγα εὐτύχημα καὶ στὴν ἀμυντικότερο, μή κατονοτὴν
γινόμενο, μετροῦσε ὁ λόρδος νὰ ἔχει ἀπὸ τὴν εκπλήσιν του· τὸν
στὴ Γενοβεῖα ἡ τράπεζα τοῦ Ἀγίου Γεωργίου, που κατὰ μεγάλο
μέρος διευθύνεται ἀπὸ τοὺς ταγοὺς τοῦ λαοῦ,* δίνει στὸν λαὸν ὅρια
οὐτοῦ εἴτεροι στὴν καθέρηση, καὶ σ' αὐτὸν ἐδῆλετο διὰ τῆς ἡ εἰλιγέ-
νη.

Οἱ εργοσακούτες δὲν πρέπει νὰ ἔχουν τὸ δικαιώματα νὰ συμπληρώ-
νουν τὶς κακὰς θέσεις στὴν γερουσία τίνονται δὲν θὰ συμβάλλει περισσό-
τερο στὴ δικαιόωντα τῶν καταχρήστων. Στὴ Ρόμη, ποὺ τὸν περάτων
εκτρόλος ἔταν ἡναὶ εἴδετο περισσότερο, ἡ στρατιά της δὲ συγκλήτρων
τοῦ ἀπὸ μόνη της οἱ νέοι σογγινωτοὶ ἀνακριθεσσανταὶ ἀπὸ τοὺς
τυράτες.

Μᾶλλον περιηργητὴ ἔξοιτα, δὲν δινεται τοῦφιλα στὶς τείχους πολιτη-
μέσος στὸ [ἀβασθένετο] δημοκρατικὸν πολιτεψία, συνομῇ μοναρχίᾳ δι-
κάστη ἀκούει περισσότερο ἢ διὰ μοναρχία. Σε κανὴν δὲ νέοντας λαϊκό-
νου ὑπόλοιπο τὸ σύνταγμα ἡ συμβασιάζοντας μοσχὶ τοῦ ἀρχής τοῦ
πολιτεψίας στηνεται τὸν ποντίζην. Άλλα στὸ [ἀβασθένετο] δη-
μοκρατικὸν πολιτεύμα, δὲν δινεται πολλαὶ περιεταὶ ὑπέρμετρη, ἐξαι-
σχ, ἡ κατάληπτη κύριη τῆς ἔξοιτας εἴναι γεγονότηρη. Υπειναι
νόποι, μὴ ἔγενεται προβλέψει κατὰ τὸν, δὲν κάνουν τίνονται γιὰ νὰ
τὸν συνομοτείνεται.

Ἐξ αἰφνίδεων στὸν κανόνα ἔχουμε δύοντας τὴν αυγεράνητη τοῦ κράτους
εἴσακτον, δύοτε νὰ ἔχει μόνο ἀρχὴ μὲ τὸ περιηργητὴ ἔξοιτα.
Αὗτος αυγεράνει στὴ Ρόμη μὲ τὸν δικατόρης της, δύοτε καὶ στὴ
Βενετία μὲ τὸν πρωτοκόλλος λεπτότες της πρόσωπος τηλα-
χήσεις, πὼν πρωτοδιάλογο μὲ τὴ βάση τὴν ἐλευθερία στὸ κράτος. Ποὺ
δρούστεται δύοτε τὸ δύο· οἱ ἀρχὴς + τοὺς τὸν τὸν δικαιορεγέτες σὲ
κύριες τὶς δύο [διδαχοδευτεῖς] δημοκρατίες. Στὸ δὲ τὴ Ρόμη περι-
στῆσε τὰ ἀποτελέματα τῆς ἀπεισοδευτικῆς τῆς ἐνότητας στὸν εὐρ-

α. Bz. Addison, *Voyages d'Italie*, σ. 16.

β. 'Αγγελία καταρρίπτοντας αὐτὸν λαϊκού.

* Άντον δικτύο της πολιτευτικῆς δημοκρατίας. Bz. *Considérations sur les causes de la grandeur des Romains et de leur décadence* [XI].

3. Turnefort, *Grèges*. [Η πληροφορία αὐτὴ δίνεται στὸ Τούρνε-
φορτ τοῦ ιανουαρίου τοῦ Μοντεσπέντιου εἰλατού, Carriero, Βούργη, σε. 480, 484,

ε. Στὴ Λοΐζα αἱ ἀρχοντες διακρίνονται γιὰ δύο μῆνες.

το δέποιο δύναται κακά την περιπολή στην Σέργουσα, είναι τόσο δύχηρος καὶ τόσο φρεγές, όπως τὸ κακό λέγοντα πάρα πολὺ δύναται: κανένας δυνατός
ρου νὰ τὸ καταδικωθείει. "Ετοι, δικών ὁ Αυτοκτόνος" αποκλείεται
από τὸ δικαίωμα ψήφου στην Αθηναϊκή, έστι δύναται τὸν δικαίωμα
διερχεύεις, στηριζόμενο τὴν κακάτερη δικαιηθή ἀριστορεξία: καὶ ὅτι

¹ Η πολιτική διαδικασίας υποκειμένη της αυτού της περιόδου την περιόδο της μοναρχίας, της σύγχρονης. Ανήκει κατά κάποιο τρόπο στην αυτή της πονηρότητα, της έπος της θερετικότητας προκατόπεδης δηλαδή της σύγχρονης καρδιακής ψυχής, της ή Ελλής καιρούς μοναρχίας δηλαδή της σύγχρονης καρδιακής ψυχής, της μοναρχίας, παρά
οπαρά της δεσμότης.

πονος, και βέβαια παντελῶν έπει δόσεις ἀπολογίης παραχων εἰποτε γῆρη
μεσα στὴν πόλη.

Συνεπῶς αἱ ἀριστορεκτικὲς πλούτους εὑρεθον κατὰ τὸ διονα-
τῶν τὴν ἀνήψυκτην στὸν λόδο. Όσο πάλι ποὺ μια ἀριστορεκτικὴ πλούτος εἴη:
στὴ δημοσιευτικὴ, τόσο πάλι ταῖς θεῖαις ἀντιθέτω γνωστικὲς ἀστάθη-
στο μέτρο ποὺ θὰ πληροῦται στὴν μοναρχία.

Η πιὸ ἀστῆς ἄρθρο διεξ εἶναι: ἐπειδὴ διποτε τὸ γῆρας τοῦ λόδου, τὸ
ἄποδο ἑπακούσι, ὅπο τὴν ἀπορη τοῦ ἀστυνοῦ θεάσαι εἶναι πρόδοσικο
τοῦ τριμέτρος ποὺ κυβερνᾷ, ὅποτε η ἀριστορεκτικὴ τῆς Πολιούλα-
δον ποτε οἱ γειτονεῖς εἶναι δοῦλοι τῶν εὐρετῶν.

10

Total education

“Οσο η Εξουσία του κλήρου είναι ικανοδόμηση σε μια [άρχοντας]
δημοκρατία, όποιο τέρτιο ταυτότητα σε μια μοναρχία, προπάντων σε
έκανε τον βασικόν πρώτον τη δημοκρατία. Πού θα είχαν δρογεί οδηγη-
θεί; Τεραβία και η Πορτογαλία μετά από την άποικια την νόμιμων
τους, χωρίς αυτή την έξουσία στον μόνο στρατιώτη την αιθαλέαντη Ισημε-
ρόποτα: για την έμμονά που είχαν πάντα και, διχών δεν ήταν άρρενες
δήλωσαν: Γιατί, καθώς ο διαποτοποίης προσένει: στην ανθρώπινη φύση
φοβερά κανό, -ό θησ το κανό που την περιορίζει ψωτοτεκίη άγνωσθη.
“Όπως η Βασιλεία, που φανερώνει η θέση: να καλύψει δική της γη
έμποδούσται από τη χορτάρια και τη παρακμήρια γάλακτα που βρίσκονται

παρέβοιλε την παράσταση στην πόλη της Αθήνας, με την παρέμβαση του Δημήτρη Καραϊσκάκη, προτείνοντας την αποδοχή της συμφωνίας.

Οι Αργεῖοι, γάρ να επωόρδουν τὴν Ἑλευθέρα, παραμέρισκος διεῖ

καθε δέκιον νά διατρέπουν κυριαρχεί την επιστήμη της ζωής, θέλοντας να προσδιορίσουν λαχείς της γένους.

Ο. ο. Law, ἄρρενας, ἔλιου τὸ σύντομον τὸν [βαθύστερην]
δημοκρατικόν καὶ τῆς πονηρίας ὑπῆρχε διὸ τοὺς μεγάλωτερους
εἰσιγόντες τοῦ δεσμοτοποιοῦ πού γράφει ἡ Εὐρώπη. Πέρη δέ τοι τὸ
τέρτον χιλιόρευς, ἀσυνθίστας, ἀνήραστος, μεταβολίστης τοι ἐπέφερε,
ὅτεν γὰρ εἰσέβη τὸ σύντομον τὸν κοινωνικὸν βαθύτερον καὶ γάλλον
νιστεῖ τὸ πολιτικὸν σύντομον: διέλυσε τὴν μόνηρά την μὲ τὸ τλασματικόν
του ἀποδέσσει· τῶν ὑπειδῶν καὶ φανταγόνον δὲ: Ὡδεὶς γὰρ εἰσχροπότες,
τοι καὶ τὸ τοῦτο τὸ πολιτισμόν.

Σὲ μὲν μεναργίᾳ δὲν ἔρκει νὰ ὑπέρθιμον ἐκδιάδεσες κονωνεκτή
βαθύτερες χρησίτες ταῦτα ενώς θεραπούλακας τὸν νόμον. Άλλος
ὁ θευκτοφύλακας δὲν μπορεῖ παρέχει νὰ βρίσκεται μόνο στὰ ποιατικά
ποίηστα, τοι δημοσιόν τολε νόμους διατάγματα καὶ τοὺς ἐνοχ-
λογῶντα δίτην τοὺς κρεμονούται. Ή φυσικὴ ἀγρού τῶν εὐηγενῶν, η
ἀπροστία τους, η περιφρόνηση τους για τὴν ἀστικὴ διακρίψεων,
ἀπαντοῦν νὰ ἀπάρχει ένα σάμπα ποὺ διὰ τυχῆς, ἀλληγένετα αὐτὸ-
τοὺς νόμους τὸ σάκασα τῆς σφόδρας. Τὸ σημεῖον τοῦ ἡγεμονία δὲν
είναι καταλήγος θεματοφύλακας. Αὐτὸ τὴ φύση του εἶναι ὁ θευ-
κτοφύλακας τῆς στρατιαστῶν τοῦ ἡγεμονία, ο τρόπος ἐπεξελι-
κατοῦ δὲ: ὁ θευκτοφύλακας τὸν θεμελιοῦν νόμον. Επειδήσον, τὸ
στρατιωτικό τοῦ μονάρχη, ἀλλέξει ἀναστένεται τὸ διεύ, εἶναι διότου μό-
νον τὸ μποροῦντα νὰ εἴναι πολιτικό διεύ ἀνελαχιστόν: ἐπαρ-
κεῖ τῆς εἰπιστροφῆς τοῦ λαοῦ συνεπέ δὲν εἶναι σὲ πόση νὰ τὸν
διελκχοτατεῖ: στοὺς διοικοῦντας κατόρδους, σύρε νὰ τὸν κάρπει νὰ ἀπακο-

V. Νόμοι σύγενων με τη φυσή του διατοπικού κράτους
Αὐτὸς τὴν φύσην τῆς διατοπικῆς ἐλευθερίας προκατέτει, διητοῦ δὲ εἶναι καὶ πλεονά-
τος, οὐ διοποτοῦ τὴν διατοπήν, πενθετεῖται τοῦτο. Τὴν διατοπήν της σὲ δικαίῳ κατα-
μένον. Τοιούτος διοποτοῦ ποὺ οὐ πέντε αἰώνες του τοῦτον κατατέ-
πειστα δην είναι το πᾶν καὶ δῆτα οὐδὲν. Εἴτε είναι τινος, εἴτε εἴναι τινος,
φύσεος φύσεος, ἀλλαχού, φύσεος φύσεος. Συνεπειῶς είναι ταῦτα καὶ τοῦτο
επίσης: στὰ γένεα τῶν διατοπικῶν θεῶν θεοῖς: διαγνωστὸν θεῶν διατοπικῶν μη-
ατρέων. Στὰ κύρια τα ψευδάρια διατοπικῶν θεῶν γένεσην, αντωνίην θεοπάτη-
σιον, νόμον.

νόμοι, δέ, οὐ πρώτον σύνεσται τοῦ νόμου. Τούτῳ καὶ στοργῇ τοῦτο τὸ κάρπετον ἡ θρησκεία γέγονεν. Στοργὴν διατελεῖ ἐν τῷ θρησκευτικῷ καὶ διάποντες· καὶ ὅν αἱ ἀνθρώποι δένδρον τοῦτον σύγχρονον σήμην θρησκείαν τὰ θρησκευτικά γένονται.

Αίνι οὖτε τόπος πάντας, κατὰ την εἰδουσήν του, πρόβατον απέριτο
δυστοκάλις. Ζέροντας καλά τὴν δικαιοσύνην του. Τον τέλος διεγέρθη
καὶ ἡβίστη στὸν ὄντες του ὅλες τὰς ἀποθέσεις. Τόμενος ἐπαλμένος
καὶ δύνατος: «Ποτὲ δέ οὐ μετρώσα νὰ πιστέψω δι' εἴδου τὸν εὔκο
λον. Τὸ θν τρέψει γὰρ τοὺς ἑγρόφους τῆς Ἀγωνίδης. Όποιος δέ το
φορισθῇ, ὅπου εἰ τρέψῃ τοὺς ἑγρόφους τῆς καρδιᾶς καὶ
τὸ πεντεκάκιστον ἁπομονῶν τὴν θάνατον τὴν κονικήν
νεκροῦ τοὺς πειρωνεῖ καὶ τοὺς ἀνεξέδουσον στὸ θρόνο, ἀρχικὲς ἔχοντες
πειράζονται: οὐδὲ δέ του δεσμόφου ζωή, πεζούρη καὶ μέσα στὸ σεράν
κοῦ ἡ πειρατεία ποτὲ διατρέψει τούτην τὴν μέσην σὲ μια διερμηνεύουσαν
πειρατείαν διατρέψει τὸν βασικόδεινον τούτου τοῦ θεοῦ στον θεόν.

α. Ο φρεγώντας, ζεστιάς, της Αράπωνος, την Μέγχ Νέρσεφος τῶν μενταράδων τελείωσιν, καθ' ἣν ἀπὸ μόνο τοῦ δάκτυλος τὸ πολύτερο.

κατερίστια ὁ ἡγεμόνες, τόσο λιγότερο τῶν ἀναστολῶν; ἢ διαβάζειν
στην δύσι πολιτεύματα εἶναι οἱ ὑπολογίσταις, τόσο λιγότερο τις συέφρο-
τται.

ΤΡΙΤΟ ΒΙΒΛΙΟ: ΟΙ ΑΡΧΕΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΩΝ

I. Η Διαφορὰ ἀνάμεσα στὴ φύση τοῦ πολιτεύματος καὶ στὴν ἀρχὴν του

Ἄφοι ἔξετάσσω με τοντού νόμον στήθησαν μὲ τὴ φύση τοῦ κάθε πολι-
τεύματος πρέπει νὰ δούμε ποιον συγγένοντο μὲ τὴν ἀρχὴν της.
Ἀνάμεσα στὴν φύσιν τοῦ πολιτεύματος καὶ στὴν ἀρχὴν ὑπάρχει:
ἢ διαφορὰ ἔτι ἡ γῆστη του τὸ κάνει νὰ είναι τέτοιο που εἴναι, ἐνī ἡ
ἀρχὴ του τὸ κάνει νὰ είναι της. Ή μία εἶναι ἡ ἕδη αὐτῆρι δομὴ του, ἐνī
ἢ δλλαγή τὰ διθράσκεια πάθη που τὸ κάνει νὰ είναι της.
Οι νόμοι δούλου νὰ συγεκρίνονται μὲ τὴν ἀρχὴν καὶ μὲ πολιτεύματος
ἔξιου δύο καὶ μὲ τὴν φύσην του. Πρέπει: λοιπὸν νὰ ἀναζητήσουμε
τούτη τὴν ἀρχὴν. Λύτο θὰ κάνω σὲ τοῦτο τὸ βίβλο.

II. Η ἀρχὴ τῶν διαφόρων πολιτεύματων

Εἶναι δεὶς ἡ φύση τοῦ [ἀβαθεῖτον] δημοκρατικοῦ πολιτεύματος
συνδέεται σ-ό δητ: ὅ λαθος την στήματην ἡ δρασμένης συγγένειας κατέ-
χουν την καρκαστική έκουσια: ἡ φύση τοῦ μοναρχικοῦ πολιτεύματος στο
δητ ἡ ἡγεμόνιας κατέχει τὴν κυριαρχίην, ἔξουσια, ἀλλὰ τὴν μετεῖ σύμ-
φωνα μὲ καθηγουμένους νόμους: ἡ φύση τοῦ διαπολιτικοῦ πολιτεύμα-

^{a.} Επούρη ἡ διάδοση εἶναι ποὺν σημειωτοῦ, καὶ θὰ μὲ διηγήσει: σὲ
πολλὰ συμπεράσματα: εἶναι τὸ κλεῖδος μετεριανού σήμαντο.

τος στὸ δὲ ἔνας μόνο κορεφᾶ σύμφωνος μὴ τὰ βιοδήσεις του καὶ τὰ
βιογροφίες του. Δέν Κρατικοὶ τίθεται πλοῦ για νὰ βρῶ τις τρεις
ἀρχές τους ἀπόρριψιν φυσιολογικὰ ἀπὸ τὴν φύσην τους. Οὐδὲ ἀρχίστηκε τὸ
τὸ [άξιοτο] δικαιοκράτεο πολίτευμα καὶ θὲ μάλιστα ἀγκυρά
τὴ δημοκρατία.

III. Η δογῆ τῆς δημοκρατίας

Διὸ γρειάζεται καὶ τοὺς χρηστέρητα γιὰ νὰ διατηρηθῇ ἡ νὰ σταθῇ
ἔνας μοναρχικὸς ἢ ἔνας διοικητικὸς κοινωνίας. Η δύσηρη τὸν γέρου
στὸ πρότοιο καὶ ὁ πόλικος μητρομένος βριχέται τοῦ γέρεον αὐτὸν διείσ-
τε ρυμιζόντων ἢ συγράφοντα τὰ πάντα. Άλλα σὲ Εὔα λέγεται καὶ τοῖς
χριστιανοῖς παραπέντα θαύματα, καὶ αὐτὸς εἶναι φιλΑΡΕΤΗ.

Άλλο τοι λέω οὐταὶ έπειτας ιδεῖς διδάσκωντας τὴν ιστορία καὶ
αὐτοὶ συμφωνεῖτε μὲ τὴ φύση τῶν πραγμάτων. Γετεὶ εἴναι στοργής
τοῦ σὲ μάκαροφλοι, ὅπου ἡ διεύθυνσις γιὰ τὴν εὐθύνην τῶν γέρων
θεωρεῖ τὸν θεατὴν τὸν ιπτάμενον νέατον, γέρους καθέτην ληφθεῖται
ἀρσεῖ ἄντες, σὲ τοὺς λατεῖς τολετούς, ὅπου ἡ μεσούσια γιὰ τὴν
εὐθύνην τῶν γέρων νιώθεται ἢ οἱ θηλεῖς πατροτρέμενοι στὴν ισχὺ τους
καὶ οἱ εὐθύνεται τὸ βάπτιστας τους.

Εἶναι αὐτοὶ σαρπὶς δὲ ὁ μοναρχός, ὃς ἀπὸ κακῆς συμβούλης ἢ ἀπὸ
ἀράτητα τροχοῦ: νὰ ἐπειρύσσει τοὺς νόμους μητροποίει τοὺς νόμους
οἰς τὸ κακό: διὸ, ἔχει παρὰ νὰ ἀλλάξῃ: συμβούλους ἢ νὰ διαρθοῖται ὁ
θεατὴς καὶ νὰ στοιχιογεῖ ἀπὸ τὴν δικαιεία του. Άλλα δέκα σὲ ένα
λαϊκό πολιτεύμα οἱ νόμοι παίουν νὰ ἑτελεῖσθαι, ἐφόσον αὐτὸς δέν
μπορεῖ νὰ προέδηται παρὰ μόνο ἀπὸ τὴ διαφθορά τῆς δημοκρατίας, τὸ
κράτος ἔται φθινοπρωτεῖ.

Τὸν περισσότερο κλέψιν δέκα, ὀρέχει τὸ θέατρο νὰ βάλεται κανεὶς τὶς
διακρίσεις προσωπίδεων τῶν "Αγριῶν νὰ ἐγκαθίσταινεν στὴ γέρο
τοὺς τὴ δημοκρατία. Καθὼς δέν είχει διάλογο ἀρέτη δοὺς συμμετέ-
χεν στὰ κονιά, καθὼς ἡ φιλοδοξία τους ἀρθρίζεται ἀπὸ τὴν τετραγύ-
γην στὰ κονιά, καθὼς ἡ φιλοδοξία τους ἀρθρίζεται ἀπὸ τὴν τετραγύ-
γην στὰ κονιά, καθὼς ἡ φιλοδοξία τους ἀρθρίζεται ἀπὸ τὴν τετραγύ-

γην στὰ κονιά, καθὼς στὸν θέατρον τὸ δημοσίευμα καὶ τὸ πεζῆτα μᾶλιστα, τὸ
πολιτευτικό μεταξύ αλλοτρού διατάξεως: τὸ ποιοβολεμένος ὃ λαβεῖ,
καταγράφεται τὴ δημοκρατία καὶ δέν τὴν εἰρηνικό πολεμεῖ. Εὐτέλει,
μετὰ ἀπὸ πολλὰ ευημέρα, συγραφεῖται καὶ συγκλονιστικὸς κανγρά-
φος τὸν βροτὸν ἀποκαλύπτει στὸ ίδιο ἔκτινο πολέμευτα ποὺ τὴν
προγράψει.

"Οὐταν δὲ Σλλας θήρας νὰ ἀποδόσει στὴν Ρώμη τὴν ἀκατεύθυν-
τιον δὲν μπορεῖσθαι τὰ νὰ τὴν δεσμεῖται δέν εἶτε πάσιον παρὰ ιστορία
καταδικούτος ἀπεγένεται καὶ, καθὼς κύρια διάστασις λαγόστευτη, κύριο νὰ μερο-
πεστεῖ μετὰ ἀπὸ τὸν Κατιστα, τὸν Τίβερο, τὸν Γάιο, τὸν Κλωδίο,
τὸν Νέρωνα καὶ τὸν Δομιτιανό, παραδειγμάτων διοίκεντα περισσό-
τερο δῆλο τὰ γυρήματα ἐπλήκτη τοὺς τυράννους, κανένα τὴν τυρα-
νία.

"Οι Ἑλληνες πελάται ποὺ ζούσσαν μέσα σὲ λαϊκό πολιτευτικό με-
μόνη δίνουσσαν παρὴ νὰ τοὺς στρέψει ἀναργυρότερον τὴν ἀρετὴν. Οι
σημερινοὶ μᾶλιστα μόνο γιὰ βιοτεγγίας, ιατρόριο, δημοσιονομικά
θέματα, πλούτον καὶ πολιτεύσια.

"Οταν κόπτῃ ἡ ἀρετὴ γένεται, ἡ φιλοδοξία τρυπάνεται σὲ δραστε-
καρδίας μητρούρων νὰ τὴ δημοσίευμα, ἵνα ἡ πλεονεκτία είσθεται σὲ δραστε-
καρδίας μητρούρων νὰ τὴ δημοσίευμα: δὲ, ἡ ἀρχείστασης, δέν τὸ δημοποίησ-
ται πράτταται στὸ περιστέρας μὲ τοὺς νόμους, τύπο τοῦ θέλουμας νὰ
εἴπονται στοιχεῖα τοῦ κύνητα στὸν νόμον: καθὲ πολὺτερος μοκάζει: μὴ
διόλο ποὺ τὸ λακούσα ἀντὶ τὸ στοῖται τοῦ ἀρέτην του: δὲ, ἡ ταχὺ γένεσις
παράγγειλε, τόπως τὸ διωμάτιον αποτρέπεται δὲ, τὸ τὴν κανόνες
τάρκη τὸ διωμάτιον κατευνασμένο: δὲ, τὸ γένεσις τόπος ἡ ἐπιθυμία τῆς κα-
νομάτικου ράβδοι. Φιλαργυρία θεωρεῖται ποὺ δῆλη ἡ ἐπιθυμία τῆς κα-
τοχῆς, ἀλλὰ ἡ διγέρατα. Άλλοτε ἡ αυτορία τῶν θεωρῶν ἀποτελοῦ-
σε τὸ δημόσιο θεραπεύτη τόπος ὃ δημόσιος θηραπορές φέρεται
ιδιοκτητοῖς τῶν θεωρῶν. Η δημοκρατία εἴναι, κείονται καὶ δινοκτήτη
τοῦ, πλέον ἡ στήση μερικῶν πολιτῶν καὶ τὸ ζελατικότα στοιχεῖο.
Ἐτοι, Αθήνα εἴτε στοιχοποιεῖ την τις Βασιλικάς διανομής πολιτική
της τόσο γενούσια δέοντα καὶ διανομής πολιτικής τηρεῖ πεπλεγμένην τὴν Ελλάδαν ἀνάτα-

στοις Πέτρες, διαν ρινεδίην τὴν κυριαρχίαν ἀπό τὴν Αἰγαίδην ποιῶν,
διαν ἔξοσο-βάτειον εὐάντα στὴν Σικελία. Εὗρε αἴνους γιανάδες διαν δ
Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς τοὺς ἀπειρίθητος· δένως στὸν πατέρο μετροῦν
τοὺς διόλους. "Οταν ὁ Φύλαττος ἀποτέλεσεν νὰ κυριαρχήσῃ στὴν
Ἐγλαδία, διαν ψηφανιστῆρε στὶς πόλες τῆς Ἀθήνας· ἡ τελευταῖα
δὲν εἶγε καὶ διάριτον περὶ μόνο γέρον. Μπροστὶν νὰ δοῦμε
στοὺς λόγους τοῦ Δημοσθένους τὸν κόπεον κρινόντην νὰ νὰ ἀπονενετεῖ:
στὴν Ἀθήνα ἐγράμμιν τὸν Φύλαττον δῆλον τῷ εἰδήσθει, καὶ
τῶν τέρψιων· Αὐτὴ ἡ πόλι, ποὺ εἶχε ἀντέξει σὲ τόσας ἥττας, ποὺ
εἶχε ἀναγεννηθεῖ μετὰ ἀπὸ τόσας καταστροφῆς, ανθίσθησε στὴν Χα-
ρονεῖα, καὶ νοικήθηκε γιὰ πάντα. Τι σημαστικά εἶχε ἡ ὁ Φύλαττος
ἀπελευθερώνει: διαν τοὺς αἰγαλάκτους. Δέν ἀπελευθερώνει ἄνδρες.
Οσο εἴκαλο ἦταν πάντα νὰ βρειχθεῖται κακεῖ πάντα στὴν ὄλων
ἰστρὸν· τῆς Ἀθήνας, τὸσο ὅταν διακρίθησεν πάντα στὴν
ἀρετὴν τῆς.

Πόλις θὰ μποροῦσε νὰ σιντέξει· ἡ Καρυγγόνα; "Οταν ὁ Ἀντίθεας,
ἀρέπον ἔγινε πρεσβύτερος, θίγηται νὰ ἀποδίδει τοὺς δικαιούτες νὰ λεγό-
τηρούν τὴν δημοκρατίαν, αἵτοι δὲν τὸν καταγράψειν τόλχο τὸν τείνεταιν
τῶν Ρωματῶν· Διατυχίας δόση, γῆθισκον νὰ εἴναι πολλες γαρίες νὰ
κατέρχει πόλιν καὶ νὰ διατηρεῖσην τὰ πλοία τους μὲ τὸ κέρη τῶν
καταστροφῶν τους!" Παρειδή, ἡ Ρώμη τοὺς Ἕπητας ὡς διάρρηπος
τραχιδείους ἐξέκοντας πολίτες τους· τοὺς κατέρχει νὰ παραδώσουν
τὰ δικιά καὶ τὰ πλοῖα καὶ στὴν συνέβειται τοὺς κερπῆς τὸν πόλεμο. "Αν
ἀναλογούστούμε πόσα κατέθετες ἡ ικανότητα μέσα στὴν αἱρετισμένη
Καρυγγόνα, ἡ μποροῦμε νὰ ικρίνουμε τὸ δόγμα τοῦ μποροῦσε νὰ κάνει μὲ τὴν
ἀρετὴν της, διαν εἶχε τὶς διανάμεις τῆς.

γ. Βρειλήκου εἴσοδοι αἰς καταδίκης ποιῶν, δέκα χιλιόδες ἔνσι, περιφέσ-

εις χιλιάδες διώλοι· Ἀθήνας [Δειπνοσοφισταῖ], βιβλ. VI [272c].

δ. Εἶχε εἴσοδοι καταδίκης ποιῶν: Δημοσθένης, Κατ' ἀριστογενεῖνος [25,51].

ε. Εἶχε θεωρηθεῖ καὶ μέση γιὰ νὰ καταδικάσσου σὲ βίαιο διποιού-
προτενεῖς γῆραιματοντοῖς· νὰ τολεμαῖσκος σοκοτεῖς τὸ γῆρας ποὺ προσφέ-
ται γιὰ τὰ βέλτια.

σ. Αἰρετὲ διόλωμας καρέτηρης τρίτα γράμμα.

IV. Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀριστοκρατίας

"Η ἀρετὴ εἶναι τόσο εὐηγκαλία σὲ διαστοκρατικὸν πολιτευμά δεσμοκαὶ
στὸ δημοκρατικό. Η ἀληθεία εἶναι βίβαλο δὲν στὸ πρώτο δὲν ἀπα-
τᾶται καὶ νόσο ἀποκατάσταση.

"Ο λαός, ποὺ ἀπένταντι στοὺς εὐγενεῖς εἶναι δὲ τι καὶ οἱ νεαροὶ¹
ἀπένταντι στὸν μεντζέρη, συγχρετίται ἀπὸ τοὺς νόμους τοὺς. Συγ-
χρέας κρεμέται λιγότερο τὸν ἀρετὴν δὲ τὸν ἡ λαὸς τῆς δημοκρατίας.
Αλλὰ πᾶς θὰ συγχρετίζειν οἱ σύγενεις. Εξίσιον ποὺ ὀρείχαιον νὰ
τραφράδουν τὸς νόμους εὐηγκαλία στοὺς αὐτοτρόπους τους δὲ νόμους
ἀρχαῖα δὲ τὸν τερποῦντα εὐηγκαλία τοῦ λαϊτοῦ τους. Χρειάζεται λαότον
ἀρετὴ σ' αἵτο τὸ σῶμα, λόγω τῆς μῆρης τοῦ πολεμεύματος.

"Τὸ ἀριστοκρατικὸν πολίτευμα εἶχε· καὶ' ἵκοι δραστικὴ δινερη
ποὺ δέν ἔχει ἡ δημοκρατία. Εἴδοντες εὐγενεῖς δικαιολόγου ἔνα σῶμα,
ποὺ μὲ τὰ προνόμια τοῦ καὶ γιὰ τὸ θεατρό συμφέρουν τοῦ κατα-
στρέψαι τὸν λαόδ: αρετὴ νὰ μετάρχειν νόμου γιὰ νὰ τραφράδουν πρὸς
τὸν τὸν κατεύθυνση.

"Αλλὰ δοῦσιν εὖνολο στὸ σῶμα αἵτο νὰ καταστεῖται τοὺς ἀλ-
λεις, διότι τὸν διάκονο εἶναι νὰ συνοχετίσῃ τὸν τετρό τους. Τέ-
τον εἶναι ἡ φύση κατοῦ τοῦ πολεμεύματος, διότι φύεται νὰ δέξει
κέριο ἀπὸ τὴν Ιστὴ τοῦ νόμου τοῦ θεατρού ποὺ μεταλλά-
σσει ἀπ' αὐτὴν.

"Ενα περιήδοτο σῶμα δὲν μπορεῖ νὰ καταπειρωθεῖ ποτὲ μὲ διότο
τρόπους· ἡ μὲ μιὰ μεγάλην ἀρετὴ ποὺ κάνει τοὺς εὐγενεῖς νὰ εἴναι
κατὰ κάποιο τρόπον τους μὲ τὸν λαό τους (κατὸ μπορεῖ νὰ δημοσιεύ-
σει; μιὰ μεγάλη δημοκρατία) ἡ μὲ μιὰ μικρότερη ἀρετὴ, δημοσιὴ μὲ
δημομένη μετριούσθετη ποὺ καθιστᾷ τὸν εὐγενεῖς τοὺς φύσιστον τοὺς
μεταξύ τους (αὐτὸς ἐξασφαλίζει τὴν διατήρησή τους).

Συνεπτὸς τὸ μετριούσθετη εἴναι τὴ φυγὴ κατὰ τῶν πολιτευμάτων.
Τερποῦν διεισηγοῦνται στὴν ἀρετὴν δικιά τους ποὺ περιέχει
ἀπὸ καθρόντες καὶ ραθυμία τῆς φυγῆς.

1. Σὲ αὐτὸν τὸ πελέντερο τὸ δημόσιο εὐγενήματα δὲ εἴναι διαντὸν νὰ
τραφράδουν ταχτὶ εἴσοδοι διώλοι τὰ θέατρα τὰ δημοκρατικά δέντρα τρα-
μονται, γατεὶ συμφέρουν διαν εἴναι νὰ μῆρη τὰ τρυφοτόν.

V. Ἡ ἀρετὴ δὲν ἀποτελεῖ δίδου τὴν ἀρετὴν τοῦ μοναρχίας
κοῦ πολιτεύματος

Στέκ μοναρχίας ἡ πολιτευτική κίνηται τὰ μαγιστρά πράγματα μὴ δύο μισθοῖ
λυγέστερη ἀρετὴ ὅπου στέκει ποὺ τῆλες μυχαές, ἡ τεχνική χρησιμο-
ποιεῖ δύο τὸ δικαστὸν λαγότες κωνίστες, διοικητές καὶ τροχούς.

Τὸ κρήτος ἀποβίων, ἀνέδορηντα ἀπὸ τὴν ἀγάπην γιὰ τὴν πατρι-
δα, ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία γιὰ τὴν ἀληθινὴ δέξα, τὴν κοὐκανέρηντο, τὴν
θυσίαν τῶν τιο προστρόπων ἀγορικῶν συμφεύγοντων καὶ δύος αὐτες τὶς
ὅρμωτες αρετές που βάλονται στοις ἀρεταῖς καὶ ποὺ ἔμει πόνο
κένουστα τὶς ἔρους.

Σὲ αὐτὸ τὸ πολιτεύματος οἱ νόμοι κατέκονταν τὴν θέση δύον αὐτῶν
τῶν ἀρετῶν, ποὺ δύον κατεύδονται πάλι τὸ πρότον σᾶς ἀπολλάσσει
δέ τις αὐτὴν τὴν ἀπορίαντα; εἴδο μὰ τραβήγη τοι γίνεται μέλισση παρού-
σε κατὰ κάποιον τρόπον λαριζει τοντες.

Μολονότι τὰ ἑγκάρδετα εἶναι καὶ τὴ φύση τοὺς δημόσια, ἐν τού-
τοις διαχειρεύεται τὰ πράγματα δημόσια ἀπὸ τὰ ιστορικά,
τὰ δημόσια ἀνομάλωτα τὰ ταχινά προσβάλλοντα περισσότερο ἔνευ
ιδιώτη πατέρα διοικήντρη τὴν κονιωνία.

Στέκ [ἀπαστίτετες] δημοκρατίες τὰ ιδιωτικὰ ἑρακλήτατα εἶναι
παραπότερο δημόσια, δηλαδή προσβάλλοντα περισσότερο τὴν ἑφῆ τοι
κακόντων πατέρα τοὺς δημόσιες στρις μοναρχίας, τὰ δημόσια ἑρακλήτατα
εἶναι περισσότερο διοικήτα, δηλαδή προσβάλλον περισσότερο τὶς
θεοτοκίες περιουσίες περά τὴν ἑφῆ τοι διοικήσουν.

Προσκαλά μὲ μὴ θέρεται κονιεῖς μὲ τὰ δύο εἰπεῖ μαλῶ δημόσια
ιδιότητα μου δύες τὶς ιστορίες. Γιαρέται ποὺ καλά δητι δύον κανονικά
να νὰ διετάχουν ενάπετον δημόσιες, δηλαδή λέν δητι σὲ μὲν μοναρχία
εἴπει: ποὺ διετάχει να εἶναι διάρρετας ὁ λαός.

“Αἱ διαβάστωνται τὶς εἰργαὶ οἱ ιστορικοὶ δικαιοῦ τῶν ἐποχῶν τὰ τὴν

αὐτὴν τῶν μοναρχῶν οἱ δημόσιοι τὶς σεξτήριστες τῶν κατοικῶν
δικαιοῦ τῶν δικαιοφορῶν τὸν δέσμοντο χρησιμότερα τῶν σύνταξῶν.
δέ τοι προκατεται τὰ διευρύπλετα, ἀλλὰ τὰ δικτεπάς δημόσιες.

“Η φιλοδοξία μάτια στὴν μοναρχία, ἡ εὐθέτεια μέστια στὴν ὄπεροπλία,
ἡ ἐπιθυμία τοῦ δικαιου πλουτοτομοῦ, ἡ ἀνέργεια γιὰ τὴν στήθεια, ἡ
κακοτείχια, ἡ περιδοστα, ἡ δοκιμήτα, ἡ ἀνεμοπόντης δικαιοῦ τῶν δικαιο-
φορῶν τοῦ ἡγεμόνων, ἡ προσδοκία ἀπὸ τὶς κάλυψατες τοῦ, καὶ περι-
στέρα ἀπὸ δύο δικαιά τὴ συνεχή διακομιδῶν τῆς ἀρετῆς, ἀποτα-
λοῦν, καθὼς πατεσθεῖ, τὸν χρονικήρα τῆς λεπτοντοτητῆς τῶν αἰδο-
κῶν, δύον τὴν πιστοποιούσε σὲ διοικεῖ τοὺς τόπους καὶ δύον τοὺς
κακούς. Εἶπεν ποὺ δικαιοῦ νὰ εἶναι διεύρυπλοι οἱ περισσότεροι Ἑλ-
λοντες πολίτες των αὐτέντων καὶ οἱ κακοτείχια νὰ είναι τηνύποιοι
πρόσφοροι νὰ εἶναι διεύρυπλοι τὰ τέμπονται μὲ τὴν περιποίηση μὲ τὴ
θεοτοκή τους δικαιούτα τὶς ἀδερφές.

“Αν μέτα στὸ λαό διαρρέει κάποιος διστυχής ἵντηρες ἀνθρώποις,
ὁ καρδιωνίας de Richelieu, στριψειται τοῦ διαθήκην ὑπερηφάνεια
δην ἔνας μονάρχης δημόσιες νὰ μὴν τὸν χρησιμοποιήσει. Τέσσαρα πολι-
δημοσίες δητι ἡ σητεία διενεῖν τὸ δικαίητο αὐτοῖς τοῦ πολιτεύματος!
Οπωροδημοσίες διδύλου δέ τον ἀποκλείσται καὶ αὐτὸς πάντας δένεινται τὸ
δικαίητο του.

VI. Ηδὲς ἀναπτυγχωνεύεται ἡ ἀρετὴ μέσα στὸ μοναρχικὸ
πολιτεύματος

Σπεύδεται καὶ προσερπά μὲ μαγιστρά δημόσια τὰ μὴν πιστάφει: κονιεῖς
δητι γράφω μὲ σάτιρα τοῦ μοναρχικοῦ πολιτεύματος. “Οργι” δηλαδή

β. Τοῦτο νίκι κατανοεῖται μὲ τὴν διοίκηση τῆς προγραμματικής στρατηγικής.

γ. Αἰτιοὶ τὸ 3βῆτον γράφεται, διὸ τὴν ἀπαγόρευσην καὶ μὲ διάτον τὸν αναγνωριστικὸν καρδιωνίας de Richelieu, ἀπὸ τὸν καν. de Bourges καὶ de... τοὺς τοῖς
χρόνοις δημοποιοῦνται.

δ. Εκεὶ λέει: δέ τοι δημόσιες νὰ μηδεμορούσῃσε δημόσιος γενικός
καταχωριστής εἶναι ποὺ πιστάφει καὶ μάλιστα διευρύπλετος.

τὸν ἀλλαγῆρον, ὡμάρχει: οὐκ ὅταν ἡ ΤΙΜΗ διδασκεῖ τὸ γόντρο καθε-
προσώπου καὶ καθε κανονικής θέσης προκεκληστῇ τὴν πολιτείην ἀρ-
τῇ, γιὰ τὴν ὄποια μάκρος, καὶ τὴν εκπροσωπεῖ παντοῦ. Μηδεὶς γὰ-
έπιπεστες ποὺ οφειλεῖ πρᾶξες μηδεὶς, συδικασμένη μὲ τὴ δίνακτη
τῶν νόμων, γὰ διδηγήρει τὸ πολίτευμα στὸ αἰκονέ του, διποτε καὶ ἡ
θέα ἡ ἀρετή.

"Επει, μέσος στὶς εὑρετες μοναρχίας, δῆλο θὰ εἴη σημεῖον κακοῦ,
ποκάτετος, καὶ στάνει θὰ βροῦμε κάποιον ποὺ βάστακα καραβός· γιατὶ
γιὰ νὰ εἴσαι χρηστὸς καθηρωτος· πρέπει γὰ δίκαιος αὐτὴ τὴν πρόδηση
καὶ νὰ δημιουρᾷ τὸ καρέτας περιστότερο γι' αὐτὸ τὸ θέον παρὰ γιὰ
σένα.

VII. Η ἀρχὴ τῆς μοναρχίας

"Οταν μεταπομε, τὸ μοναρχικὸ πολίτευμα προεπιμέλει: προτοκλη-
δρίας, κοινωνικῆς διαρρήσης, καὶ μάρτυρα εἰρηνεῖς ἀπὸ καταγγει-
τῶν. Η φύση τῆς τυμῆς τῶν, γὰ δικαιεῖται προτυμήσεως καὶ δικαιόσης.
Τυμῆς τὸν τῶν πρετεράτων ἐξει θέση σ' αὐτὸ τὸ πολίτευμα.
Η φλογοῦσα εἶναι διάθρια σὲ μάκρη [ἀμεταλλεύτη] δημοκρατία. Στὴ
μοναρχία γίγει καλὰ ἀποτελέσματα: δικαὶοὶ καὶ αὐτὸ τὸ πολίτευμα
καὶ ἔγει τὸ πλεονεκτήμα δὲ τὸν εἴσιν επικαλύπτονται, γιατὶ τοὺς μηδεὶς
γὰ καταπολέμησαν ἀκατάλλακτο.

Θὰ λέγετε δὴ εἴδη σημεῖαντες δὴ καὶ στὸ σύστημα τοῦ σώματοῦ,
ὅπου ὑπάρχει: μάκρη δικαιολογίας διεκτάπαστα τὰ
σύμβατα ἀπὸ τὸ κέντρο καὶ μάκρη δικαιολογίας βαρύτητος ποὺ τὸ ξενο-
φέρει: στὸ κέντρο. Η τυμὴ καὶ δῆλα τὰ μέρη τοῦ πολίτευμα σύμμα-
τος: τὰ συνθέται μέσω τῆς δημόσης τῆς καὶ γάστοις ἀκαθίστατε:
στὸ κανέλα καὶ, πυρεύοντας δὲ, φρουρεῖται τὰ τὰ θιατέρων σημεῖ-
ποντά του.

"Απὸ διπλῆς φύσιστοροῦ, ἡ ἀλλήλειος εἴσαι δὲ, δῆλο τὰ μέρη τοῦ
χρέωντος τὰ κανεῖ μάκρη τημής πλεονεκτοῦ: ἀλλὰ τοῦ ἡ πλεονεκτοῦ
τημή εἴναι τὸσο χρήσιμη στὸ κοινό, διό τὴ δικαιούη διὰ τὴν στόος
ἰδιότετο, διὰ τὴ μπορούσεν γὰ τὴν κατέψυχο.
Μήποτε δὲν εἴναι σπουδαῖο νὰ ὑπορρέεται τοὺς ἀνθρώπους γὰ
κόσμους διετοὶ τὰς διακονες πρᾶξες, ποὺ ἀπαντοῦν δίνονται, γιατὶ μᾶλλον
ἀναρμομοῦθῃ ἀπὸ τὴ φέμη κατὰ τῶν πράξεων;

VIII. Η τυμὴ δὲν εἴναι διόδου ἡ ἀρχὴ τῶν δεσποτικῶν κρατῶν

"Η τυμὴ δὲν εἴναι διόδου ἡ ἀρχὴ τῶν δεσποτικῶν κρατῶν: ἀροῦ ἐπει
οἱ διδύμενοι εἴναι: διότι τοὺς κανεὶς δὲν μηδεὶς νὰ προτυμήσει ἀπὸ
κάποιον δικαιολογοῦ διότι παρεμπερό.

"Επειλέσθω, καθεὶς ἡ τυμὴ ἐξ: τοὺς νόμους της καὶ τοὺς κανόνες
τοῦ καὶ δὴ τῆς εἴσαι δικαιολογία νὰ ὑπολογίζεται, καθεὶς ἐξαρτάται ἀπὸ
τὴν διατῇ τῆς τὴν διεύρυνσης καὶ δῆλο τὸν δικαιολογοῦ
γὰ δημοστεῖται τὰ κράτη διότου τὸ πολίτευμα εἴσαι πάλιο καὶ οἱ νόμοι
διρομένοι.

"Ἀλλούστε πῶς δὲ τὴν διεύρυνσην διενεδεῖτε: "Η διόδος της εἴσαι
δὲ τὸ περιφρονεῖ τὴ ζωὴ, καὶ ἡ διδύμη τοῦ δεσποτοῦ εἴσαι δικαιούσης δὲ
μηδεὶς τὰ τημής δικαιόσης. Καὶ πῶς δὲ μηδεὶς νὰ ὑπορέει τὴ δικαιο-
τὸν διενοτότη: Εγει ἐπακολουθητούς κανόνες καὶ μόνιμες διεύρυν-
σης, ἐναὶ διενοτότης δὲ τὴν διεύρυνσης δὲ τὴν κανένα κανονικαὶ οἱ διεύρυνσης τοῦ
καταστρέψουσα διετ τὰ μέλη.

"Η τυμὴ, δημόσητη στὰ δεσποτικὰ κράτη, δῆλο συγκαὶ δὲν δικαιο-
λογεῖται νὰ τὴν ἐκερδάσσει, γιατὶ διενεδεῖται στὸ μοναρχίας τοῦ διένα ζωῆς
οἱ δῆλο τὸ πολιτικὸ σῶμα, στὸν νόμους καὶ στὶς θεοὺς τὶς ἀρετές.

α. Αἰτή ἡ Εκκλησια, δηλ. χρηστὸς: σύμβουλος, κηνοεῖται: εἴδος μὲ πολιτικὸ
ώδημα.

β. Βρ. τὴ σημείωση α τοῦ περιγραμμοῦ κεφαλίου.

IX. Ἡ ἀρχὴ τοῦ δεσποτικοῦ πολιτεύματος

‘Οπος κρέμεται ἡ ἀρτή σὲ μὰ δημοκρατία καὶ ἡ τυχὴ σὲ μὰ μοναρχία, σὲ μὰ δεσποτικό πολιτεύμα κρέμεται; ὁ ΦΟΒΟΣ; ἡ ἀρτή δὲν εἶναι διδόσει ἀναγγελίας ἐδώ, ταῦτα ἡ τυχὴ σὲ μὰ δημοκρατία;

‘Ἡ τεράστια ἑουσία τοῦ ἡγεμόνων περιστρέφεται ἀδελφή στὸ κλεματίνιον στοὺς απόδοτους τὴν ἐμποτεύεται. Αὐθόρυτος θεοὺς οὐκ ἔτεμον πολὺ τὸν ἕαυτό τους βά τιπον σὲ θεόν, νὰ ὀποκονίσουν ἴντεντάσσεις γένεσα σὲ καὶ δὲ τὸ καθεστός. Πρώτη συνεπὲς ἡ φύσις νὰ κατασχεῖ τόντο σὲ καὶ τὸν τύλην, ναὶ νὰ ἔκραυνεις; τὸ παραμέριο συνεισθῆται φυλοδοξίας.

Ἐγὼ μετριαθές πολιτεύεται, σὲ βαθὺς ποὺ τὸ δέλτα, μπορεῖ, καὶ μάκιστα γενεθλίου, νὰ καλορίσει τὰ ἀλατήρια του. Διατρέπεται μὲ τοὺς νέρους του καὶ μὲ τὴν Θάλη τὴν θίναγην. Ἀλλὰ στὸ δεσποτικὸν πολλεῖνεια, δέσποιον ἡγεμόνων πάκιστη γά τα στρυγή νὰ δύνεται τὸν βραχὺν τὸν, δέσποιον μπορεῖ νὰ ἐπιρρεύσεις ἀκορεταῖς δύσους κατέκουν τὰ πρώτες θέσεις, τὸ πῶν έζητε γαλλική τὸ διατρέπον τοῦ πολιτεύματος, δηλαδὴ ὁ φύσις, δὲν ἀπέργει τάλαιν, δὲ λόγος δὲν θέτει πάλι προστέτη.

Προφορώς μὲ κατὴ τὴν ἐνοτάτην σὲ καθόδης μετατρέψαν διπλανὸν σὲ συγκέντων δὲν ἤταν δίδου ὑποχρεωμένον νὰ κρατᾶται τὸ δέλτον του ἡ δύοτο του, δὲν κατὸ περιπλέσει τὴν ἑλευσία του.³ ‘Ο λαός πρέπει νὰ κρίνεται ἀπὸ τοὺς νέρους καὶ οἱ μεγάλοι ἀπὸ τὴν φανετά τοῦ ἡγεμόνων τὸ καρφάλι τοῦ τετραγωνοῦ ὑπέρβολου πρέπει νὰ εἶναι διαφορισμένο καὶ τὸ καρφάλι, τὸν πατζήδων πάντα νὰ καθονεύεται. Δέσποιον μὲ μιλάμε γει σύρα τὰ τερεβόδη πολιτεύεται γερής νὰ φρικούμενος. Ο σουρῆς τῆς Περσίας, τὸν δέσποιον μερινούς στοὺς μέρες μας ὁ Μιρίθης, εἴτε τὸ πολιτεύματος καταρρέει πριν ἀσφαλῶς τὴν κατεύθυνση γειτεῖ δὲν εἶτε γίνεται διαφόρο μίκρα.’ Η μετρόπος μᾶς λέει δὲν οἱ φρυγανὲς μερινοί τοῦ Δομιτιανοῦ

φριγές καὶ τοὺς μερινοῦς, σὲ σημεῖο ποὺ δὲ λαός κάποιος ἀνάσσους κατὰ τὴν βασιλεία του,⁴ Βῆστι καὶ ζυγοτεμαρρός, δινὸς ἐργάτων τὸ πῶν ἀπὸ τὴν μετερά, δὲν τὴν δῆλη ἀρήναν ἀπέστρεψεν δέπου τὸ μάτι ἀγνοεῖται ἀπὸ μακριὰ κατανατεῖται λεπτώνες.

X. Ἡ διαφορὰ τῆς ὑπακοῆς στὰ μετριοπαθῆ καὶ στὰ δεσποτικὰ πολιτεύματα

Σὲ τὰ δεσποτικά κράτη ἡ φύση τοῦ πολιτεύματος διεκπειτεῖ δέρμα μακρή καὶ ἡ βασιληρη τοῦ ἡγεμόνων, ἀπαξικές καὶ γῆρας γνωστή, πρέπει νὰ ἔται τὸ σύροκτο ἀποτέλεσμα δέσποια καὶ μάκιστη στρατιώτης σὲ μὴν δίλητη.

‘Ἐδώ δὲν υπάρχουν συμβιβασμοί, τραποποίησις, διακανονισμοί, προθεσμίες, ἀνιδιακατές λόγοι, διαπρεπαντάσις, ἐπιτολήσις, τίτλοι τοὺς δὲ καθέτερο για νὰ προσαθεῖ ὁ δύναμις τοῦ δικαίου τοῦ πλάσματος ποὺ ὑπενωμένει σὲ τὰ πάντα τοῦ βασιλείου καὶ την.

Δέν μπορεῖ κανεὶς νὰ τερρίσεται τοῖς φύσιοῖς του γιὰ διὰ μελλοντικῆς στρατιώτης τῆς τούχης. Ο κατῆρος τῶν ἀνθρώπων, δέσποια καὶ τῶν ζώων, εἶναι τὸ βασιλεύτη, δὲ μεταξοτή, δὲ τυραρία.

Δὲ ληφθείσεις τῆτον νὰ προφένει κανεὶς τὰ φυγαδά συνασθήματα, τὸν σερβαριό γιὰ τὸν πατέρα, τὴν τριμερήν γει τὰ πατέρα του καὶ τὶς γυναικείες του, τοὺς νόμους τῆς τυχῆς, τὴν κατάσταση, τῆς ὑγείας του, τῆς βιαστήρης, καὶ στὴν ἀρτή.

Στὴν Περσία δέν εἶ βασικής καταδίκαια κάποιον δὲν μπορεῖν πλάκων τοῦ γελήσουν γέι αἰτία, οὔτε νὰ τὴν γηρήσουν γέρη. Αὐτόρα καὶ δέν ἤταν μεθυσμένος ἡ τεράστιος τοῦ δέλτα τὸ καρφάλι πρέπει νὰ διελεγεῖται ἀμέσως, δὲ καρφατεῖται δὲν ὑπέπειται σὲ αντίστροφα, καὶ σὲ νόμος δὲν μπορεῖ νὰ ἀντιφέσηται. Λόγως ὁ τρόπος τοῦ σεπτεμβρίου τογε τὸντα-

³ Οποιος πορνή συμβάνει στὴν στρατιωτικὴ ἀποτομεύσεις.

⁴ Rieu, *De l'Empire ottoman.*

γ. Β. Τὴν τεράστια καὶ τὴν τῆς ἑπανάστασης δέν τὸν πατέντη. Du Cereau.

α. Β. Chardin.

θεν: τρόπον ἢ διαταργή τοῦ Ἀχαρδροῦ γιὰ τὴν ἔξωτην τὸν Ἐρραιου δὲν μποροῦσε νὰ ἀνακτήσῃ, ἀπορίσασεν νὰ τὸν ἐπιτρέψῃ νὰ ὑπερβαστούσεν τὸν λαυρό του.

Ἐπειδότος ὥπλης κατὶ τοὺς ὄριμονες πορὰ μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν ἀντατέξει στὴ βιολήση τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἂν εἴπῃ: Ἡ θηγονάδα. Αὐτὸν ἡγεμόνας τοὺς διατάξει, θὰ ἔργαται πλέον τὸν πατέρα τους, ἀνόρα καὶ τὸν σπονδώσουν: ἀλλὰ δὲν βὰ ποὺν κρέσι ἔπεισθαι, ἐπειδὴ ἔτοι διέτραχ. Οἱ νόμοι τῆς θρησκείας ἔχουν ἀνότερο κίρρος, ἐπειδὴ ιστήσουν ἕξουν γιὰ τὸν ἡγεμόνα δύο καὶ γὰ τὰ τοὺς ὄπιγρους. Άλλα ὀναργορικά μὲ τὸ φυσικὸ δίκαιο τὸ πράγμα διαφέρει· ὁ ἡγεμόνας δὲ θεωρεῖται περὶ αἰδημότος.

Στὴ γενεράχια καὶ μετριοτελή κατά τὴν ἔξωτην περιοργαστὴν ἀπὸ τὸ ἑκατήριό της ἀνοιῶ τὴν τυρὴν ποι ἀρρεῖ, σὰν μουλάρχης πάνω στὸν ἡγεμόνα καὶ στὸν λαό. Εἶδο δὲν ἐπικαλέσται κανεὶς τὸν νόμον τῆς θρησκείας — ἐνας χίλιος θά πλευτεί δὲν στην γελοΐδας παρὰ ἐποιείται ἀκατάδεκτος τοὺς νόμους τῆς τυρεῖς. Ἀπὸ ἄλλα ἀπορρεουν ἀναγκαῖς προεποιήσεις σὲ δ.τι ἀρρογά τὴν ὄπιγρον ἢ τῷρη φυσιολογικὰ ὑπόκειται σὲ θιόρρυθμες καὶ ἡ διεκοψὴ θὰ τὶς ἀπολογήσει δῆλος.

Μελονότι ὁ τρόπος ὑπεικοῆς εἶναι διαφορετικός σε κάτι τὰ δύο πολεμάμενα, γέζεσσια σὲν τὴν Ἕβδο. Σ' ὅποια μαρτὶ καὶ νὰ στραφεῖ διμούρχης, ἔχει περισσότερο βέροι, γέρνει τὴν πλάστεργη πρὸς τὸ μέρος του καὶ έτοι τὸν ὄπιγρον. Όλη ἡ διαχρορά ἔγειται σὲ διαμέσον στὴ μοναρχία διγένειας κατέγει τὰ φίττα, καὶ οἱ ὄπιγροι εἶναι ἀπέριας πολικούν καὶ ἔμπειροι στὶς κρατικὲς ὑποθέσεις ἀπ' ὅ,τι στὸ διαποτικό κράτος.

XI. Στραγγαροί πάνω σὲ ὄπα αὐτά

Ἄντες τίσαι οἱ λεγές τῶν τριῶν πολιτευμάτων: τοῦτο δὲ σημαίνει δῆλον νὰ συγχειρέψῃ δημοκρατία οἱ πολίτες εἶναι ἐνάρετοι, ἀλλὰ δὲν

θὰ ἔπειται νὰ εἶναι. Οὔτε ἀποδίκει: δῆλον δὲ μάκι συγκεκριμένη παναχθία καρορρίζει τὴν τυρὴν ἢ δῆλον δὲ οὐτα συγκεκριμένη διατοποῦλος κράτος οἱ ἀδημοτοι διακοτέγγουνται ὀπότε φίλοι ἀλλὰ δὲν θὰ πρίνει τὰ τροινὰ νὰ εἶναι στρεβλάς.